

അടിസ്ഥാനപാഠവലി

മലയാളം

സൂക്ഷ്മയേദി

VII

കേരളസർക്കാർ²
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2016

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധികാരക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാറ്റ
ദ്രാവിഡ് ഉർക്കലെ ബംഗാ,
വിന്യുഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ചലജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗേ,
തവശുട ആശിഷ മാഗേ,
ഗാഹോ തവ ജയഗാമാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹോ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ.
ജയഹോ, ജയഹോ, ജയഹോ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹോ!

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എൻ്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എൻ്റെ സഹോദരീ സഹോദരമാരാണ്.

ഈൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തെ സ്വന്നഹിക്കുന്നു; സന്യൂർജനവും വൈവിധ്യ പുർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ താൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഈൻ എൻ്റെ മാതാപിതാക്കാളെയും ഗുരുക്കമൊരാരയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഈൻ എൻ്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എൻ്റെ നാടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഏശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

Prepared by :

State Council of Educational Research and Training (SCERT)
Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala

Website : www.scertkerala.gov.in

e-mail : scertkerala@gmail.com

Phone : 0471 - 2341883, Fax : 0471 - 2341869

Typesetting and Layout : SCERT

First Edition : 2014, Reprint : 2016

Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi- 30

© Department of Education, Government of Kerala

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

മലയാളഭാഷയുടെ മധുരം നൃകരാൻ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയതാണ് ഈ പാഠപുസ്തകം. നമ്മുടെ മാതൃഭാഷയെ ദ്രോഷ്യം ഭാഷകളിൽ ഒന്നായി ഭാരതസർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. അവിവിശ്വസ്ത ഉയരങ്ങൾ കീഴടക്കാൻ മാതൃഭാഷയിലും നമുക്ക് കഴിയും. മലയാളത്തിന്റെ വിപുലമായ സാഹിത്യസവത്ത് നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തമാണ്. അത് ആസ്വദിക്കാനും അതിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യാനും ഒരുങ്ങിക്കൊള്ളുക.

വായിക്കാനും എഴുതാനും ഏറെ അവസരങ്ങൾ ഈ പാഠപുസ്തകം നിങ്ങൾക്ക് നൽകുന്നു. ഭാഷാപഠനം രസകരവും വിജ്ഞാനപ്രദായനമാക്കാം. നിങ്ങളുടെ ഭാവനയും ചിന്തയും ഉണ്ടാക്കും.

സ്നേഹാശംസകളേം,

ഡോ. പി.എ. ഫാത്തിമ

ഡയറക്ടർ

എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി.

പാംപുസ്തക ശില്പശാലയിൽ പങ്കെടുത്തവർ

- ടി.ബി. അജീഷ്കുമാർ, ജി. എച്ച്. എസ്. മാനാംകണ്ഠം, അടിമാലി, ഇടുക്കി
- അജ്മൽ കക്കോവ്, എസ്. എസ്. എ, മലപ്പുറം
- കെ. അനിൽകുമാർ, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. ബാരെ, കാസറഗോദ്
- പി. അബുബക്രൻ സിദ്ധീവീം, ജി. യു. പി. എസ്, നെച്ചുള്ളി, പള്ളിക്കുന്ന്, മല്ലാർക്കാട്
- കെ.എം. ഉൾഖികൃഷ്ണൻ, ഡയറ്റ്, കണ്ണൂർ
- വി.എം. ഉമ, അനൂർ യു. പി. എസ്, പയ്യന്നുർ
- ജേക്കബ് അറയ്ക്കൽ, മാർത്തേതാമ എച്ച്. എസ്, ചന്ദ്രപുട്ട്, കൊല്ലം
- പി.എം. നാരായണൻ, റിട്ട് പ്രധാനാധ്യാപകൻ, പാലക്കാട്
- പി. പ്രേമചന്ദ്രൻ, ജി. ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. പയ്യന്നുർ
- എം.എസ്. മനോജ്, ജി. വി. എം. എച്ച്. എസ്. എസ്. അലക്കേട്, തിരുവനന്തപുരം
- എം. രഘുനാഥ്, ജി. എം. എച്ച്. എസ്. എസ്. കോഴിക്കോട്
- ടി.എ. രാജീവൻ, പേരാസു എച്ച്. എസ്. എസ്, കോഴിക്കോട്
- എം. ശ്രീഹർഷൻ, നബത്തകര യു. പി. എസ്, കോഴിക്കോട്
- പി. സത്യനാഥൻ, ഡയറ്റ്, മലപ്പുറം
- എ. സലീം, ജി. ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. നെടുമങ്ങാട്, തിരുവനന്തപുരം
- ആർ.പി. ശിവകുമാർ, എസ്. ആർ. വി. എച്ച്. എസ്. എസ്. എറണാകുളം
- വി. ഫാദ്ദിയ, സൈനോ പീറേഴ്സ് എസ്. യു. പി. എസ്, എറുതേൻപതി, പാലക്കാട്
- കെ.വി. ഹൃഷികേശ്, സത്യനാമലയാളം കമ്പ്യൂട്ടിംഗ്

ചിത്രരചന

- മദനൻ, ആർട്ട് എഡിറ്റർ, മാതൃഭൂമി, കോഴിക്കോട്
- ജനു മഞ്ഞേരി
- പി. രമേഷൻ, ഇരിങ്ങണ്ണുർ എച്ച്. എസ്. എസ്, വടകര
- എൻ.ടി. രാജീവ്, ജി. എച്ച്. എസ്. എസ്. തരിയേര്, വയനാട്
- സനോഷ് വെളിയന്നുർ
- സുരേഷ് ചാലിയത്ത്, ജി. എച്ച്. എസ്. കുറുക്ക, മലപ്പുറം

വിദഗ്ദ്ധപരിശോധന

- ഡോ. ജോർജ്ജ് ഓൺകുർ, മുൻ ഡയറക്ടർ, സംസ്ഥാന സർവവിജനാനകോശം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.
- ഡോ. ഡി. ബാബുമുൻ, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, കേരളസർവകലാശാല
- ഡോ. പി. സോമനാഥൻ, അസി. പ്രോഫസർ, കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല
- ഡോ. ബി.വി. ശരീകുമാർ, അസോ. പ്രോഫസർ, കേരളസർവകലാശാല
- ഡോ. വിജയൻ ചാലോട്, എസ്. എസ്. എ. കണ്ണുർ
- ശ്രീ. പി. നാരായണമേനോൻ, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, കേരളവർമ കോളേജ്, തൃശ്ശൂർ
- ശ്രീ. അക്കബർ കക്കടിൽ, വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, കേരള സാഹിത്യ അകാദമി
- ശ്രീ. വി. രാമചന്ദ്രൻപിള്ള, റിട്ട്. പ്രോഫസർ, യുണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ് തിരുവനന്തപുരം

അക്കാദമിക് കോഡിനേറ്റർ

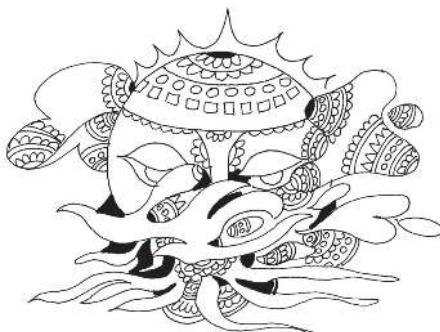
- ഡോ. പി.കെ. തിലക്, റിസർച്ച് ഓഫീസർ എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി. കേരളം

ഉള്ളടക്കം

1. ജീവത്തിന്റെ പരിഭ്രാന്തി	7
കൊച്ചനുജൻ	8
അശവതി	11
നമ്മുടെ ലോകം നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നു	17
2. ചീരകുള്ള ചിത്രങ്ങൾ	22
അരങ്ങ് ഉണ്ടായുന്നു	23
രേഖ മനുഷ്യൻ	28
പീച്ച് പുന്തോട്ടം	35
3. അറിവായ് നിറവായ്	42
വൈദികപ്പൊക്കം	43
അശാന്തിയുടെ വേനലിലെ കുളിർ	46
മീനുകളുടെ ആകാശവും പറവകളുടെ ഭൂമിയും	51
പദ്ധതിചയം	65

ജീവത്സസ്പന്ദങ്ങൾ

എന്തെ ഭൂമിയായ് വെള്ളമായ് വായുവായ്
എന്തെ നിത്യനിദാനമാം സ്നേഹമേ,
നെമ്പിൽ നീർവിഴച്ച ഞൈകി ഞൈരുകവേ
നെല്ലറിത്തിള വെള്ളപ്പുകർച്ചയായ്
എൻ മുറിപ്പാടു പൊത്തിപ്പൂതിഞ്ഞിടും
പഞ്ഞിയായ് നേർത്ത ശിലയായ് ചീനലായ്
എന്തെ വേരിന്തെ മണ്ണിൽ വളങ്ങളായ്
എന്തെ ചില്ലയ്ക്കു സുരൂപ്രകാശമായ്
എന്തെ അനമായ് ഉപ്പായ് അനച്ചമായ്*
എന്തെ നിത്യനിദാനമാം സ്നേഹമേ

(സ്നേഹത്തിന്റെ വർത്തമാനം) **ജി. കുമാരപിള്ള**

- സ്നേഹത്തെ കവി എന്തൊക്കെയായാണ് കൽപ്പിക്കുന്നത്?
അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ എന്താവാം?

* അനച്ചം = ഇളം ചുട്ട്

കൊച്ചനുജൻ

ചേതന പോലവേ കാത്തതലേ
ചേച്ചിയിച്ചേലണിപ്പാവകരെ
ചേരാണ്ടാരെന്തെ കൈതൊട്ടുപോയാ, ലൊട്ടു
ചേതം വരുമെന്നു ചൊന്നതലേ?
എന്തിനേ പിനെ നീയെന്തെ മുന്പി-
ലിമനോഹാരിത വെച്ചുതന്നു,
തേരോടിക്കാറ്റിനായേരെച്ചുകന പു
വാരികൊടുക്കുന്ന വള്ളിപോലെ?

എന്തിനേ ചേച്ചി തൻ പുസ്തകങ്ങ-
ളെന്നലമാരിയിൽക്കൊണ്ടു വെച്ചു,
നിത്യം പെറുന്ന മയിൽപ്പീലിക്കണ്ണുകൾ
പൊത്തി മരച്ചിട്ടു മാറ്റിടാതെ?

നുലിൽ നീ കോർത്തെതാരു നാളിൽ മാത്രം
ചേലിൽ ഞാനിട പള്ളുകുമാല
ഉഭരിതരേണ്ട, പെൻകുട്ടിക്കൾക്കാണത്രെ
സാരിയും മാലയും ചേർച്ചയുള്ളൂ.

നീയെന്നാണിങ്ങനെ മുകയാവാൻ
നിമിശിയെന്തെ കലങ്ങി നിൽക്കാൻ
ഇങ്ങനെയിങ്ങനെയാകിലേ നല്ലുവെ-
നിന്നും കലന്നിയോ നിന്നോട്ടമ്?

ഇന്നലെ തെക്കേപ്പുറം വള്ളിൽ
കുന്നിക്കുരുവും പെറുകൾ നിൽക്കേ
എന്നുള്ളിപ്പോഴാരീഷൽ -എന്നോതാനാ-
ന്നമു വിളിച്ചതു നിന്നെന്നമാത്രം?
ഉമ്മറത്തിന്നയിൽ വന്നിരുന്നു

നമ്മളിയാതേരേരേയാർക്കാർ
കൂടിലിനേൽക്കളും നിരണ്ടാരുന്നാ-
ളസ്വലപ്രാവുകളുന്നപോലെ,
നിനെ വിളിച്ചു വരുത്തിയമ്മ
പിന്നാലെ വേണാതെ, ഞാനുമെത്തീ
എൻസേർക്കതിലോരാൾ പുഞ്ചിരിക്കാണ്ഡപ്പോ-
ളാനിടിക്കാനേൻ മനസ്സിൽ വന്നു.

ആളോഴിഞ്ഞതി വിളക്കു വെച്ചു
ബാലപാഠം ഞാനുരുവിട്ടുനോൾ
ആരുമകായിലി,ബ്ലൈനേ വടക്കിനി-
മുലയിലിത്രയും നാട്ടുകൂടം?
തേങ്ങിയതാരെ, ചിത്രിച്ചതാരെ
തേടി ഞാനങ്ങോടു വന്നേരേ?
ഞാനറിയാതുള്ള ഭാഷ മുരളുന
തേനീച്ചുടാണതെന്നു തോനി.

നീയെന്നരികിലിരുന്നു രാവിൽ
നീ മനമനം പുറം തലോടി
നീണ്ട നെടുവീർപ്പുകൊണ്ടുരക്കീടു, ഞാൻ
കണ്ടു കനത്ത കിനാവനേകം
പോവുകയാണു നീ വേരേയെങ്ങോ
പൊന്നനുജാതനെ കൂട്ടിടാതെ
പാവയും പീലിയും ചേച്ചിരയ കാണാതെ
പാവം കരയുകിലെന്തു ചെയ്യും?

ഞാനിനിത്താനെ കുളിച്ചുകൊള്ളാം,
ഞാനിനിത്താനെ കിടന്നുരങ്ങാം;
ആവില്ലാതൊന്നുമെന്നായവയെക്കാണ്ഡ
പോവുകയാവും കുറച്ചു ഭേദം.
നീ നട്ടു ചെന്തളിൽ മുറി നിൽക്കും
തുമുല്ലയുണ്ടിളും മൊട്ടിടുന്നു.
ആഴത്തിലാത്രയും താണിറങ്ങിപ്പോയ
വേരിനിയെങ്ങനെ നീ പരിക്കും?

- ഇട്ടേരി ശോവിന്നനായർ

വരികളിലും

- ചേച്ചിയുടെ പെരുമാറ്റത്തിൽ കൊച്ചുജൻ കണ്ണടത്തിയ മാറ്റങ്ങൾ കാബ്യലോഗത്തുനിന്ന് കണ്ണടത്തി ചൊല്ലു.
- “പാവയും പീംഡിയും ചേച്ചിയെ കാണാതെ പാവം കരയുകിലെന്തു ചെയ്യും?”
അനുജൻ്റെ നിസ്സഹായത വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മറ്റു വരികൾ കണ്ണടത്തി അവതരിപ്പിക്കു.
- ചേച്ചി കല്യാണം കഴിഞ്ഞ വീടിൽനിന്ന് പോവുകയാണെന്ന് കൊച്ചുജൻ അറിയുന്നില്ല. ഈത് കവിതയിൽ എങ്ങനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്?
- ചേച്ചിയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടാവുന്ന വിജ്ഞൽ കവി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

വിശകലനം ചെയ്യാം

- “ഞാനറിയാതുള്ള ഭാഷ മുരളുന്ന തെനീച്ചക്കുടാണെതെന്നു തോന്തി” എന്ന് കൂട്ടി പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?
- “ഞാനിനിത്താനെ കൂളിച്ചുകൊള്ളാം ഞാനിനിത്താനെ കിടന്നുരാഞ്ഞാം” എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞ് സ്വയം ആശസ്ത്രിക്കുന്ന കൂട്ടിയെക്കുറിച്ച് ഒരു വിവരണം തയാറാക്കുക. പ്രായം, വികാരങ്ങൾ, ചിന്തകൾ, പതിസരം, ബന്ധങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ പരിഗണിക്കണം.

അർമ്മഭംഗി കണ്ണടത്താം

- “ആഴത്തിലിത്രയും താണിരങ്ങിപ്പോയ വേരിനിയെങ്ങനെ നീ പറിക്കും?” - കൂട്ടിയുടെ ആശങ്കകളിൽ എറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് ഇതാണ്. ഈകൊണ്ട് അർമ്മമാക്കുന്നതെന്ത്?
- “നീം നെടുവീർപ്പുകൊണ്ടുരക്കീടു, ഞാൻ കണ്ണു കന്തത കിനാവനേകും” - നീം നെടുവീർപ്പ്, കന്തത കിനാവനേകും എന്നീ പദങ്ങളുടെ അർമ്മഭംഗി കണ്ണടത്തുക.

അനുഭവ പക്കിടാം

- ഈ കവിത നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടത്തിയ ഓർമ്മകളും അനുഭവങ്ങളും വികാരങ്ങളും എന്താക്കേയാണ്? കമ്മയായോ കവിതയായോ എഴുതു.

അശ്വതി

നേരം സന്ധ്യയാകാരായിരുന്നിട്ടും പീടികയിൽ നല്ല തിരക്കായിരുന്നു. എന്നെപ്പോലെത്തന്നെ എല്ലാവരും മഴ തീരാൻ കാത്തുനിന്നതായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചു.

പകൽ മുഴുവൻ മഴയായിരുന്നേല്ലോ. ഇതൊന്ന് തീർന്നിട്ട് പുറത്തേക്കിരിങ്ങാം എന്നു കരുതി ഞാൻ വീടിൽത്തന്നെയിരുന്നു. വീടിലാണെങ്കിൽ പല സാധനങ്ങളും ഇല്ലായിരുന്നു. ഉപ്പ്, മുളക്, അരി, ശോതുവുംപോടി - അങ്ങനെ പലതും. പക്ഷേ, എനിക്ക് മഴയത്ത് കുന്നുകയറിയിരിക്കുമെന്നു പീടികയിലേക്ക് പോകാനുള്ള ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ഇടയ്ക്ക് ആകാശത്തേക്കു നോക്കി മറ്റാനും ചെയ്യാതെ അക്കഷമനായി ഞാൻ വീടിലിരുന്നു. പീടികയിൽ വന്നവർിൽ കൂടുതലും പ്രായംചെന്ന തൊഴിലാളി സ്ത്രീകളായിരുന്നു.

അവരിൽ ചിലരെയാക്കേ എനിക്ക് മുവപരിചയവു മുണ്ടായിരുന്നു. പിടികയിൽ വച്ചുതന്നെയും പിനെ അവിടെ അടുത്തുതന്നെയുള്ള തീപ്പട്ടിക്ക്കമ്പനിയുടെ മുമ്പിൽവച്ചും മറ്റും. തങ്ങൾക്കു വേണ്ടുന്ന അത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ വാങ്ങി ഇരുട്ടാകുന്നതിനുമുമ്പേ വീടിലെതാനുള്ള ധൂതിയിലായിരുന്നു അവരെക്കു. “മുകുന്ദാ, ദാ എനിക്ക് നുറ്റ് വെള്ളിരുള്ള മാത്രം മതി.” “എനിക്ക് രണ്ടുകിലോ അരിയേ വേണ്ടു. അതു കൊണ്ടുപോയിട്ടുവേണം... വീടിൽ കൂട്ടികളേയുള്ളു. ഒന്നു വേഗം തന്നാട്ട...” എന്നാക്കെയുള്ള അവരുടെ പരിദേവനങ്ങൾ കേട്ട താൻ വരാന്തയുടെ അറ്റത്ത് മാറിനിന്നു.

ഇതിനിടയിൽ പീടികക്കാരൻ എന്നെ കണ്ണുകഴിത്തിരുന്നു. “എന്താ വേണ്ടത്” എന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷെ, “തിരക്കില്ല. ഈവർക്കൊക്കെ കൊടുത്തിട്ട മതി” എന്ന് കൈകൊണ്ടും മുഖംകൊണ്ടും വ്യക്തമാക്കി താൻ വരാന്തയുടെ അറ്റത്തുതന്നെ നിന്നു.

അങ്ങനെ ഒരു സാക്ഷിയെപ്പോലെ അവിടെ നിൽക്കുന്നേബാണ് ആ കൂട്ടി എൻ്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. കൂട്ടി നിന്നത് എൻ്റെ വളരെ അതിക്കെത്തന്നെയായിരുന്നു; വരാന്തയുടെ വകിലുള്ളതുണ്ട് ചാരിക്കാണ്ട്.

കഷ്ടിച്ച് ആരോ ഏഴോ വയസ്സുമാത്രം മതിക്കുന്ന ആ പെൺകൂട്ടിക്ക് പറിച്ചുനടത്തിനുശേഷം വെള്ളം കിട്ടാത്തതിനാൽ വാടിപ്പോയ ഒരു ചെടിയുടെ ദൈന്യമുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ ഉടുപ്പിന് നിറമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതേമേൽ അത് പഴകിയിരുന്നു. മുടിയിൽ എണ്ണമയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അത് വാർന്നുകെട്ടുകയോ പിന്നിയിട്ടുകയോ ഒന്നും ചെയ്യാതെ സമുദ്രമായി കാടുപിടിച്ചു കിടന്നു. പക്ഷെ, എൻ്റെ ശ്രദ്ധ ഇതിലൊനുമായിരുന്നില്ല.... എൻ്റെ ശ്രദ്ധ അവളുടെ സാമാന്യത്തിലായികും വലുപ്പമുള്ള മനോഹരമായ കണ്ണുകളിലായിരുന്നു. ആ കണ്ണുകളിൽ ലോകം മുഴുവൻ പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. താൻ അവളുടെ ശ്രോഷിച്ച ചുമലിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ട് ചോദിച്ചു: “പേരേതാ?”

കൂട്ടി എൻ്റെ നേരെ സംശയത്തോടെ നോക്കിയതല്ലാതെ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. താൻ വീണ്ടും ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൾ മടിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “അശ്വതി.”

അപ്പോഴും അവളുടെ മുവത്ത് സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. താൻ സന്തോഷത്തോടെ പറഞ്ഞു: “നല്ല പേര്.”

അപ്പോഴും കൂട്ടി ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഒന്ന് പുഞ്ചിരിക്കപ്പോലും ചെയ്തില്ല.

വരാന്തയുടെ വക്കിലുള്ള മേശയുടെ മുകളിൽ ധാരാളം ഭരണികളുണ്ടായിരുന്നു, കുപ്പിയുടെയും പ്ലാസ്റ്റിക്കിൾറ്റിയും. അവയിലോക്കെ പലമാതിരി മിംബയികളും ചെറിയ ചെറിയ കേക്കുകളും ബിന്ദ് കരുകളുമായിരുന്നു. മിംബയികൾ മനോഹരമായ വർണ്ണക്കെലാസുകളിൽ പൊതിത്തിട്ടായിരുന്നു....

കുട്ടിയുടെ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച വലതുകൈ ഒരു ഭരണിയുടെ മുകളിലായിരുന്നു. അവളുടെ ശ്രദ്ധയാകട്ട, ഇടയ്ക്ക് ഭരണിയിലും ഇടയ്ക്ക് പീടികക്കാരൻറെ മുവത്തും മാറിമാറി പതിഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, പീടികക്കാരൻ കുട്ടിയെ കാണുന്നു ണഡായിരുന്നില്ല. തിരക്ക് എത്താണ്ക് തീർന്നപ്പോൾ അയാൾ എന്നോട് പറഞ്ഞു: “കുറേനേരമായല്ലോ വനിട്ട്. എന്താക്കെയാ?”

പക്ഷേ, തൊൻ പറഞ്ഞു: “അത് സാരമില്ല. നിങ്ങൾ ആദ്യം ഇവളെ വിട്ടു. ഇവർ എന്നേക്കാൾ മുന്നേ വന്നതാ.” എനിട്ട് അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകളിലേക്ക് സ്നേഹത്തോടെ നോക്കി തൊൻ പറഞ്ഞു: “അല്ലോ?”

പീടികക്കാരൻ വരാന്തയുടെ വകത്തെ, കുട്ടി നിന്നിടത്തേക്ക് വന്നു ചോദിച്ചു: “എന്താ വേണ്ടത് മോളേ?”

കുട്ടി അപ്പോൾ മുറുക്കിപ്പിടിച്ച കൈകൊണ്ക് ഭരണി തൊട്ടു കാണിച്ചു.

പീടികക്കാരൻ ‘എത്ര’യെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ കൈതുറുന്നു കാണിച്ചു. അവളുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്നത് ക്രാവ് പിടിച്ച ഒരിരുപതു പെപസത്തുട്ടായിരുന്നു.

പീടികക്കാരൻ പെട്ടെന്ന് പറഞ്ഞു: “മോളേ, ഇതിന് അന്തുപെപസയാണല്ലോ!”

ഭരണിയുടെ മുടി തുറക്കാൻ പോയ അയാൾ പിനീടത് തുറന്നില്ല. ആ കുട്ടിയുടെ മുവത്തേക്ക് നോക്കിയില്ല. എനിട്ട് വിശ്വേഷിച്ചാനും സംഭവിക്കാത്ത മട്ടിൽ എന്നോട് ചോദിച്ചു: “എന്താക്കെയാ? അരി വേണ്ടെ? എത്ര കിലോയാ?”

കുട്ടിയുടെ നീട്ടിയ കൈയിൽ അപ്പോഴും ആ തുട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ കൈയാകട്ട, ഭരണിയുടെ പുറത്തുമായിരുന്നു.

പീടികക്കാരൻ പറഞ്ഞതോന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടാവില്ല എന്ന് ഒരുശ്ശക്കിടിലത്തോടെ തൊൻ ഓർത്തു. തൊൻ പീടികക്കാരനോട് ചോദിച്ചു: “ഈവിടെ അവത് പെപസയിൽ കുറഞ്ഞ മിംബയി ഇല്ലോ?”

ഇല്ല എന്ന് അയാൾ തലയാട്ടി. എനിട്ട് പറയുകയും ചെയ്തു: “മുട്ടായിക്കൊക്കെ ഇപ്പോൾ തീവിലയല്ലോ?”

നിമിഷനേരം അവിടത്തെ ഭരണികളിലെബാക്കെ കണ്ണാടിച്ചശേഷം ഒരു വലിയ ഭരണിയിൽനിന്ന് മനോഹരമായ വർണ്ണക്കെലാസിൽ പൊതിഞ്ഞ ഒരു മിംബ ഞാനെടുത്തു. അതിന് അൽപ്പം നീണ്ട ഒരു പിടിയുമുണ്ടായിരുന്നു.

ഞാൻ ചോദിക്കാത്തതെന്ന പീടികക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “അത് ‘ലോലിപോപ്പ്’. ഒന്നര ഉറുപ്പികയാ വിലാ.”

ഞാൻ ഒന്നും പറയാതെ ഒരു ‘ലോലിപോപ്പ്’ടുത്ത് കൂട്ടിയുടെ കൈയിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. കൂട്ടി മടിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ അവളെ എന്നോടു ചേർത്തുപിടിച്ച് അവളുടെ കണ്ണുകളിലേക്ക് ഉറുനോക്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: “ഈത് നിനക്കാ. വാങ്ങിക്കോ.”

കൂട്ടി എരുൾ മുവത്രേതക്ക് നോക്കിനിന്നതല്ലാതെ മിംബ വാങ്ങിയില്ല. അപ്പതാതമായ ഒരു ഭയമോ മടിയോ ആ കൂട്ടിയെ പിരക്കോടു വലിക്കുന്നതു പോലെയുണ്ടായിരുന്നു.

എൻ്റെ മനസ്സ് പൊടുനുന്ന ദൃശ്യങ്കൊണ്ട് നിരഞ്ഞു. ഞാൻ വീണ്ടും അവളെ എന്നോട് ചേർത്തുപിടിച്ചു പറഞ്ഞു: “ഈത് നിനക്കാ.”

അപ്പോൾ പീടികക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “വാങ്ങിക്കോ മോളേ, അച്ചാച്ചുൾ തരുന്നതല്ലേ.” എന്നിട്ട് അയാൾ അത് കൂട്ടിയുടെ കൈയിൽ നിർബന്ധപൂർവ്വം വച്ചുകൊടുത്തു.

കൂട്ടി ഒരു നിമിഷനേരം എരുൾ കണ്ണുകളിലേക്ക് സുകഷിച്ചു നോക്കി. അപ്പോൾ പൊടുനുന്ന അവളുടെ മുഖം പ്രകാശപൂർത്തമാകുകയും ചെയ്തു. ഞാൻ ഒന്നും പറയാതെ അവളേത്തെന്ന നോക്കി അവിടെ നിൽക്കുകമാത്രം ചെയ്തു. പിന്നീട് അവൾ രോധിലേ കമിരങ്ങിയപ്പോൾ പീടികക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “നിൽക്ക്.”

അയാൾ ആദ്യത്തെ ഭരണിയിൽനിന്ന് ഒരു മിംബ എടുത്ത് കൂട്ടിയുടെ കൈയിൽ വച്ചുകൊടുത്തു. “ഈതാ, ഈതും നീയെടുത്തോളു്.”

കൂട്ടി അപ്പോഴും അവളുടെ കൈയിലുണ്ടായിരുന്ന ഇരുപതു പെപസത്തുട്ട് അയാൾക്ക് കൊടുത്തു. അയാൾ അതു വാങ്ങില്ല എന്നായിരുന്നു ഞാൻ കരുതിയത്. പക്ഷേ, അയാൾ അതു വാങ്ങി. എൻ്റെ നോട്ടം കണ്ണപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു: “എന്നാലും എനിക്ക് നഷ്ടം തന്നെയാ.”

ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. എക്കിലും അയാളുടെ മുവത്ത് ജാള്യമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. കൂട്ടിയുടെ മുവത്ത് എന്നെന്നില്ലാത്ത സന്തോഷമുണ്ടായിരുന്നു. പീടികക്കാരൻ വീണ്ടും പറഞ്ഞു: “തീപ്പെട്ടിക്കൈവനിയിലെ ഒരു തമിഴൻ്റെ മകളാ.”

ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. പീടികവരാന്തയിലെ അരണ്ട് വെളിച്ചതിന്റെ ഒരംശം രോധിലുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം കൂട്ടി വളരെ

പതുക്കെയേ നടന്നുള്ളൂ. രണ്ടു മിംബായിയും അവർ തന്റെ കുഞ്ഞിക്കെയിൽ ഭദ്രമായി പിടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പിന്നീട് അവളുടെ നടത്തത്തിന്റെ വേഗം കൂടുകയും ഒടുവിൽ അവർ ഓടി ഇരുളിൽ മറയുകയും ചെയ്തു. എൻ്റെ സാധനങ്ങളോക്കെ എടുത്തുകിട്ടിയ ശേഷം ഞാനും വീടിലേക്കു നടന്നു. സമീയുടെ ഭാരം നിമിത്തമായിരിക്കാം, ഞാൻ വളരെ പതുക്കെയേ നടന്നിരുന്നുള്ളൂ. കുന്നുകയറി, ഇരങ്ങി, അങ്ങനെ...

ഡി. പത്മനാഭൻ

വായിക്കാം പറയാം

- കമാനായകന് കൂടിയോടുള്ള അടുപ്പം വർധിച്ചുവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങൾ കമ്പയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തു.
- കമാനായകൻ്റെ ചോദ്യങ്ങൾക്കാനും കൂട്ടി പ്രതികരിക്കാതിരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാവാം?
- അതുവരെ കമാനായകനോടോ കടക്കാരനോടോ ഒന്നും പ്രതികരിക്കാതിരുന്ന കൂട്ടി ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ പ്രതികരിക്കുന്നതു കാണാം. ആ സന്ദർഭം എത്ത്? അതിന്റെ പ്രത്യേകതയെന്ത്?

വായിക്കാം വിശകലനം ചെയ്യാം

- “അങ്ങനെ ഒരു സാക്ഷിയെപ്പോലെ അവിടെ നിൽക്കുമ്പോഴാണ് ആ കൂട്ടി എൻ്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്” - എത്തൊക്കെ സാഹചര്യങ്ങളും കൂട്ടിയുടെ എരുപ്പും സവിശേഷതകളുമാണ് അയാളുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കാൻ ഇടയാക്കിയത്?
- “അവളുടെ നടത്തത്തിന് വേഗം കൂടുകയും ഒടുവിൽ അവർ ഓടി ഇരുളിൽ മറയുകയും ചെയ്തു.”

“ഞാൻ വളരെ പതുക്കെയേ നടന്നിരുന്നുള്ളൂ.”

ഈ സന്ദർഭങ്ങൾ കമാപാത്രങ്ങളുടെ എത്തൊക്കെ മാനസികാവസ്ഥകളെയാണ് സൃചിപ്പിക്കുന്നത്?

- കച്ചവടക്കാരൻ എന്ന കമാപാത്രത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളുടെ വിലയിരുത്തലെന്ത്? തെളിവുകൾ സഹിതം വിശദീകരിക്കുക.
- “അ പെൺകൂട്ടിക്ക് പറിച്ചുനടത്തിന്നു ശേഷം വെള്ളം കിട്ടാത്തതിനാൽ വാടിപ്പോയ ഒരു ചെടിയുടെ ദൈനന്ദിനം.”

കമാപാത്രത്തിന്റെ എത്തൊക്കെ അവസ്ഥകളെയാണ് ഈ സൃചിപ്പിക്കുന്നത്? കമാപാത്രത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

വായിക്കാം അഭിനയിക്കാം

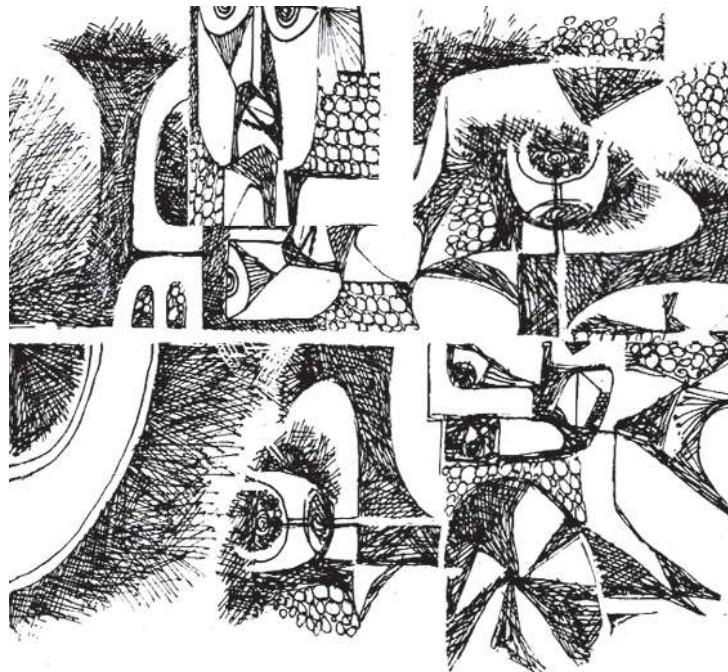
- കമാ വായിച്ചുപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ട സന്ദർഭങ്ങൾ ഏതെല്ലാം? അതു ഭാഗം അഭിനയിച്ച് അവതരിപ്പിക്കുക.

വായന വിലയിരുത്താം

- കമാ നടക്കുന്ന പശ്ചാത്തലവും ക്രമാപാത്രങ്ങളുടെ സവിശേഷതകളും അവരുടെ മാനസികികാവസ്ഥയും നിങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ടുള്ളൂ. ഇവയ്ക്കു യോജിക്കുന്നവിധം കമാ ഉറക്കെ വായിച്ച് അവതരിപ്പിക്കു.
- വായനയെ എങ്ങനെ വിലയിരുത്താം?
 - ഉച്ചിതമായ ശബ്ദനിയന്ത്രണം
 -

നമ്മുടെ ലോകം നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നു

നാം പാർക്കുന്ന ലോകവും നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകവും തമ്മിൽ വലിയ അന്തരമുണ്ട്. ഒരേ നഗരത്തിൽ ഒരേ തെരുവിൽ പാർക്കുന്ന രണ്ടു വ്യക്തികൾ രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ലോകങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന തായി കാണാം. എവിടെ നാം പാർക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്നുവോ, അതാണ് നമ്മുടെ ലോകം; പരിസരങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ് ഈ ലോകത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതെന്നാണ് ഈതുവരെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വാദിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ ആധുനികമന്ത്രാസ്ത്രം പുതിയെയാരു വാദം പുറപ്പെട്ടു വിച്ഛിനിക്കുന്നു. പരിസരങ്ങളോ പാരമ്പര്യങ്ങളോ അല്ല, മനസ്സിന്റെ സഹിതിയും പ്രവർത്തനഗതിയുമാണ് ഓരോ മനുഷ്യൻ്റെയും ലോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നു. മറ്റാരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, അവരവരുടെ ജീവിതതാൽപ്പര്യങ്ങളാണ് ഓരോരുത്തരുടെയും ലോകത്തെ വാർത്തകുന്നത്. നമ്മുടെ ചിന്തകളും ലക്ഷ്യങ്ങളും വികാരങ്ങളും നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്കു വഹിക്കുന്നു.

തന്റെതെന്നു പറയുവാൻ യാതൊനുമില്ലാത്ത ലോകരംഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിക്കുപോലും അവൻ്തെ മനോവ്യാപാര ഔർജ്ജ ശരിയായി നിയന്ത്രിക്കുന്നതായാൽ, സുവമായി ജീവിക്കുന്നതിനുള്ള ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞത്തെ അഭിപ്രായം. മനസ്സിനു വികാസവും വിശാലതയും കുടുന്നതിനുസരിച്ച്, താൻ ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തെ വികസിപ്പിക്കുവാനും പ്രബുദ്ധമാക്കുവാനും അയാൾക്കു കഴിയും. ലോകനേതാക്കന്മാരുടെയും ലോകാചാര്യരുടെയും പ്രവാചകനാരുടെയും ചതിത്രം പരിശോധിച്ചു നോക്കുക. അവൻ്തിൽ പലരും തങ്ങൾ ജനിച്ച ലോകത്തിൽനിന്നു ഭിന്മായ ഒരു ലോകത്തിൽ ജീവിച്ചവരാണ്. തങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളെ അവഗണിച്ചു പാരമ്പര്യവും അധിവിശാസവും ഉറപ്പിച്ച മതിൽക്കെടുക്കേണ്ട തട്ടിത്തകർത്തു പുതിയെയാരു ലോകം കൈക്കിപ്പെടുത്തവരാണെന്ന്.

ഒരു പ്രത്യേക പരിത്സ്ഥിതിയിൽ നാം പാർക്കേണ്ടിവന്നതിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം നമുക്കില്ല. എങ്ങനെന്നെങ്ങാം നാം അവിടെ ജനിച്ചു. അതിനു യാതൊരാളോടും സമാധാനം പറയേണ്ടതില്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തെയും ധാത്രയെയും സംബന്ധിച്ചിടതേരാളം പൂർണ്ണമായ ഉത്തരവാദിത്വം നമുക്കുണ്ട്. നാം ജനിച്ചു വളർന്ന പരിത്സ്ഥിതിയല്ല പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നത്; ജീവിതത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രവർത്തനരംഗമായി നാം തന്നെ സജ്ജീകരിക്കുന്ന പരിത്സ്ഥിതിയാണ്.

രഹഞ്ഞുടെ ജീവിതത്തെ വ്രണപ്പെടുത്തിയ സംഭവങ്ങൾ മറ്റാരാളുടെ ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടാക്കിയെന്നു വരാം.

ഈ ശ്രമകാരം പരിചിതമായിരുന്ന രണ്ടാളുടെ അനുഭവങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർമ്മവരുന്നു. എത്രയും പ്രിയപ്പെട്ട ഭാര്യ മരിച്ചപ്പോൾ, എങ്ങനെന്നെങ്കിലും ദിവസം കഴിക്കണം എന്നു മാത്രമായി അയാളുടെ വിചാരം. അതേ തരത്തിലുള്ള ആപത്തുതനെ മറ്റാരാളിൽ നേരെ വിപരീതമായ ഫലമാണുണ്ടാക്കിയത്. അത് ആത്മീയവിഷയങ്ങളിലേക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിനെ തിരിച്ചു, ഒരു പുതിയ ലോകത്തേക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നയിച്ചു.

ഇരുട്ടണ്ട ലോകത്തിൽ രഹഞ്ഞു തന്റെ മനപ്രകാശത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ സാധിക്കുന്നു. മനസ്സിൽ വെളിച്ചമില്ലാത്ത മറ്റാരാളാവഞ്ചെ, പകൽവെളിച്ചത്തിൽ പോലും വഴി കാണാതെ നട്ടം തിരിയുന്നു.

ശരിയായി ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നോൾ ജീവിതത്തിൽ നമുക്കു വല്ല നിരാഗ്രയ്ക്കും അവകാശമുണ്ടോ? ജീവിതത്തെ തനിക്കും മറ്റൊളവർക്കും ഉപയോഗപ്രദമായ ഒരു മനോഹരാരാമമായി

മാറ്റുവാൻ കഴിയുമ്പോൾ, ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം താൽപ്പര്യ അർക്കും വികാരങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച് ഓരോ ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സവിശേഷ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുന്ന ലോകം എത്രോ, അതായിരിക്കുന്ന നാം ജീവിക്കുന്ന ലോകവും.

(ജീവിതചീതികൾ)

കെ. വി. കേശവമേനോൻ

പോദ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കു

- ലേവന്തതിലെ പ്രധാനാശയങ്ങൾ ഉത്തരമായി വരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾ തയാറാക്കുക.

വാദങ്ങൾ പരിശോധിക്കാം

- ഈ ലേവന്തതിലെ ആശയങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുള്ള ചില പ്രസ്താവനകൾ ചുവവെടുണ്ട്. ലേവകൾ അഭിപ്രായവുമായി തടിച്ചുനോക്കി അവ ശരിയോ തെറ്റോ എന്നു കണ്ണടത്തുക. തെറ്റുള്ളത് തിരുത്തി എഴുതുക.

- നമ്മുടെ ലോകം എന്നത് നാം താമസിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഇടമാണ്.
- നാം ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതതാൽപ്പര്യങ്ങളാണ് മറ്റുള്ളവരുടെ ലോകത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നത്.
- ഒരാൾ ലോകനേതാവാകുന്നത് അയാൾ ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തെ വികസിപ്പിക്കാനും ഉണ്ടത്തുവാനും ശ്രമിക്കുന്നതിലുണ്ടെന്ന്.
- നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന ചില തിരിച്ചടികൾ മറ്റുള്ളവർക്കും അവരുടെ ജീവിതത്തെ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പാഠമായി മാറാം.
- ലോകം ഇരുൾ നിറത്തതാണ്. അതിലുണ്ട് ആർക്കും മുന്നോറാൻ കഴിയുകയില്ല.

ഓരോനിനെക്കുറിച്ചുമുള്ള നിങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾ തെളിവു സഹിതം അവതരിപ്പിക്കു.

തെളിവുകൾ കണ്ടെത്താം

- “ഒരാളുടെ ജീവിതത്തെ വ്രാപ്പെടുത്തിയ സംഭവങ്ങൾ മറ്റാരാളുടെ ജീവിതത്തിന് ഒരു പുതിയ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടാക്കിയെന്നു വരാം.”
- ഈ വാദം സാധുകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാൻ നൽകുന്ന തെളിവെന്ത്? കൂടുതൽ തെളിവുകൾ കണ്ടെത്താമോ?

വിശകലനം ചെയ്യാം

“രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ അമേരിക്കയുടെ ഒരു ബോംബർ ആയിരുന്നു ഗാർ ഡേവിഡ്. വിമാനത്തിലിരുന്ന ജർമ്മനിയിലെ ഒരു പ്രദേശത്ത് ബോംബുകൾ വർഷിച്ച് കടന്നുപോകവേ വൈനോക്കുലറിലൂടെ ആ സമലങ്ങൾ അദ്ദേഹം സുക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിച്ചു. തകർന്നടിന്ത വ്യവസായശാലകൾ, ദേവാലയങ്ങൾ, നിലംപരിശായ വീടുകൾ, കെട്ടിടങ്ങൾ, കത്തികൾക്കിടയിൽ കൂഷിസ്ഥലങ്ങൾ. ഗാർ ഡേവിഡിന്റെ മനസ്സ് മരവിച്ചുപോയി. നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഗാർ ആകെ അസാസമനായിരുന്നു. യുദ്ധവും അതിന്റെ അലകളും അടങ്കിയ ശേഷം എന്തോ നിശ്ചയിച്ചുറച്ച് മനസ്സാടെ അദ്ദേഹം ജർമ്മനിയിലേക്കു പോയി. താൻ ബോംബ് വർഷിച്ച് സമലത്ത് പുനരുദ്ധാരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഗാർ അതിന്റെ നേതൃത്വം സയം ഏറ്റെടുത്തു. താൻ തകർന്നടിടത്തല്ലാം അദ്ദേഹം വീണ്ടും പഴയപോലെ നിർമ്മിച്ചെടുത്തു.”

- ഈ അനുഭവം ലേവന്നതിലെ ഏത് ആശയത്തോടാണ് യോജിക്കുന്നത്? എന്തുകൊണ്ട്?

പിന്ന ചേർക്കൽ

- “എവിടെ നാം പാർക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവോ, അതാണ് നമ്മുടെ ലോകം; പരിസരങ്ങളും പാരമ്പര്യങ്ങളുമാണ് ഈ ലോകത്തെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതെന്നാണ് ഈതുവരെ ശാസ്ത്രപ്രക്രിയയാർ വാദിച്ചിരുന്നത്.”
ഈ വാക്യത്തിൽ അർധവിരാമം (;) ചേർത്തതിന്റെ ഒരച്ചിത്യം എന്നാണ്? ചർച്ചചെയ്യുക.

ബന്ധപ്പിക്കു

- ‘നമ്മുടെ ലോകം നാം സൃഷ്ടിക്കുന്നു’ എന്ന ലേവന്നതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:
“മനസ്സിനു വികാസവും വിശാലതയും കൂടുന്നതിനുസരിച്ച്, താൻ ജീവിക്കുന്ന ലോകത്തെ വികസിപ്പിക്കുവാനും പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും അയാൾക്കു കഴിയും.”
‘അശവതി’ എന്ന കമ്മയിലെ ഏതു കമ്മാപാത്രവുമായി ഈ പ്രസ്താവനയെ ബന്ധപ്പെടുത്താം? എന്തുകൊണ്ട്?

- ‘കൊച്ചുജൻ’ എന്ന കവിതയിലും ‘അശതി’ എന്ന കമയിലും സ്വന്നേഹമാണ് പ്രധാന വിഷയം. എന്നാൽ രണ്ടിലും അത് പ്രകടമാവുന്നത് ഒരുപോലെയല്ല. വ്യത്യാസം വിശദീകരിക്കുക.

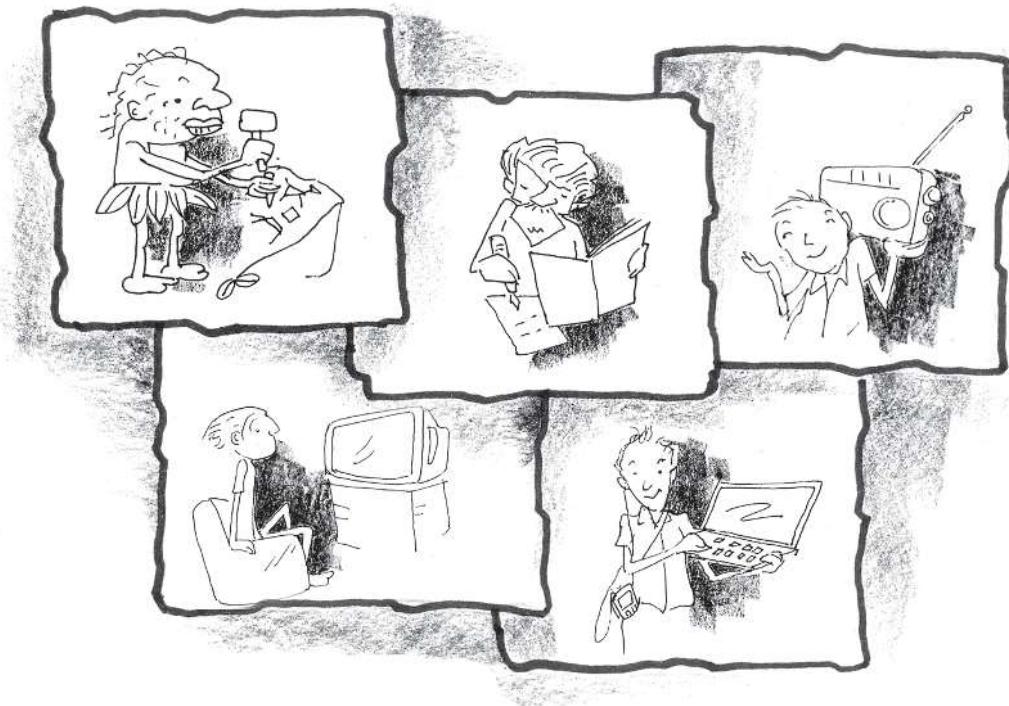
ഞാൻ എന്നെന്നക്കുറിച്ച്

പുർണ്ണമായി	ഭാഗികമായി	കൂടാക്ഷിമാത്രം
------------	-----------	----------------

- കവിതയിലെ ആശയങ്ങൾ
കണ്ണെത്താൻ കഴിയുന്നു. [] [] []
- കവിതയിലും കമയിലും
അടങ്ങിയ വികാരങ്ങൾ
ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നു. [] [] []
- കമാപാത്രങ്ങളുടെ (കമയിലെയും
കവിതയിലെയും) മാനസികാവസ്ഥയും
പ്രത്യേകതകളും വിശകലനം
ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു. [] [] []
- കമാസനർഭങ്ങൾ അഭിനയിച്ച്
പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു. [] [] []
- ലേവന്തതിലെ പ്രധാനാശയങ്ങൾ
കണ്ണെത്തുന്നു. [] [] []
- വാദങ്ങൾ സാധുകരിക്കാൻ ലേവന്തതി
ലുപയോഗിച്ച് തെളിവുകളുടെ
പ്രസക്തിയും ശക്തിയും
സമർപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നു. [] [] []
- പാഠാഗങ്ങളിൽ വിവരിച്ച് അനുഭവങ്ങൾ
സ്വന്തം അനുഭവങ്ങളുമായി താരതമ്യം
ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നു. [] [] []

ചിരകുളം ചിത്രങ്ങൾ

- അരുഗയങ്ങളും ചിന്തകളും കൈക്കാരൻ മനുഷ്യർ ഉപയോഗിച്ച് ഉപാധികൾ എത്തെല്ലാം? ചിത്രങ്ങൾകുടി പ്രയോജനപ്പെടുത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

അരങ്ങ് ഉണ്ടുന്നു

ഉരുളൻകല്ലുകളുടെയും ചെമ്മല്ലിന്റെയും പാതയിലുടെ രൈഞ്ഞിക്കിതച്ചുവന്ന കാളവണ്ണി വായനശാലയും രേഷൻഷാപ്പും അനാദികടയും ഹോട്ടൽ വിമലയും കഷ്ണരക്കടയും കടന്ന് ഇടത്തോട്ടു തിരിഞ്ഞ് മെതാനത്തിലുടെ നീങ്ങിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ അങ്ങാടിയിൽ ഒട്ടകരു ആകാംക്ഷയായി. സാധാരണനിലയ്ക്ക് കാളവണ്ണി നേരെ പോകാറാണ് പതിവ്. അതിനുള്ളിൽ ഉപ്പിൻചാക്കുകളോ അനാദിസാമാനമോ വെല്ലപ്പൊതികളോ മറ്റോ ആവും. അവ പീടികകളിലേക്കുള്ളതാണ്. നിരത്തിന് പടിഞ്ഞാർ മെതാനത്തിന്റെ അരികുകളിൽ പീടികകളില്ലാത്തതിനാൽ മെതാനത്തിലുടെ വണ്ണിത്താരയില്ല.

വണ്ണിക്കാരൻ മെതാനത്തിന്റെ വടക്കേ അതിരിലുള്ള മാവിന്റെ തണലിലായിരുന്ന് ദായം കളിക്കുന്ന കുട്ടികളെ കൈമാടി വിളിച്ചു. വണ്ണിയിൽനിന്ന് കുറേ സാധനങ്ങൾ ഇരക്കി വയ്ക്കാനുണ്ടായിരുന്നു.

“എന്താ ഇതൊക്കെ?” ആരോ വണ്ണിക്കുള്ളിലേക്ക് നോക്കി അഡ്ഭുതത്തേടാട തിരക്കി.

കുറേ ഭാണ്യങ്ങൾ, പെട്ടികൾ, മടക്കിവച്ച തിരശ്ശീലകൾ, ഹാർമോണിയം, തബല.

“നാടകത്തിന്റെയാ. ആളുകള് പിനാലെ വരുന്നുണ്ട്.”

രണ്ടു നടികളുശ്രേപ്പുടെ പത്രണേഡാളം പേരുള്ള നാടകസംഘം പിരകെ എത്തിച്ചേരുന്നു. ദേശത്തിന് തന്തായ ഒരു നാടകപാരമ്പര്യം അവകാശ പ്പുണ്ടാണെങ്ക്. ആണ്ടുതോറും പുതിയൊരു നാടക മെകിലും അരങ്ങിലെത്തും. അഭിനേതാക്കൾ

വയലുകളിൽ പണിയെടുക്കുന്നവരോ നെയ്തതുകാരോ വകീൽഗുമസ്തരോ ആധാരമെഴുത്തുകാരോ തയ്യൽക്കാരോ തപാൽശിപാതിയോ ദേഹംബന്ധകാരോ അധ്യാപകരോ തെയ്യംകെടുകാരോ ഒക്കെയാവും. അവരിൽ ചിലർ ചമയങ്ങളിൽ തിരിച്ചറിയാനാകാത്ത വിധത്തിൽ സ്ത്രീകളായി മാറിയിരിക്കും.

പെട്ടോമാക്സ് വെളിച്ചുമാൻ അരങ്ങിൽ. വേരെ ദീപവിതാനമില്ല. കമാപാത്രങ്ങൾ അതിവൈവകാരികതയോടെ ഒരു റംഗം ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ്ടിരിക്കു അണിയറപ്രവർത്തകരിലെണ്ണാൾ അവർക്കിടയിലൂടെ നടന്നുചെന്ന് അരങ്ങിൽ തുക്കിയിട്ടു പെട്ടോമാക്സ് താഴെയിരിക്കി അതിൽ കാറ്റിക്കുന്നതിൽ തരിസ്യും അസാഭാവികത തോന്തിയിരുന്നില്ല കാണികൾക്ക്.

ഒരു പുണ്യപുരാണനാടകം അരങ്ങേറുകയായിരുന്നു ഒരിക്കൽ. യവനിക പൊങ്കി. റംഗത്ത് പള്ളപ്പള്ള മിനുന്ന വേഷങ്ങളിൽ ശ്രീരാമനും സീതയും ഹനുമാനും. സംഭാഷണത്തിനിടയിൽ പെട്ടുനാൻ ഹനുമാൻ ഓർമ്മിച്ചത്; ഗദയെടുത്തിട്ടില്ല.

ഹനുമാൻ വിഷണുനായി ശ്രീരാമനോട് പറഞ്ഞു: “അയ്യാ സ്ത്രീ മാംശേ, ഗദയെടുക്കാൻ മരന്നു.”

ശ്രീരാമനായ മാഷ്യം സീതയായ നടന്നും സംഭേദം കൊള്ളുന്നതിനിടയിൽ ഒരു നാടൻ കർഷകനായ ഹനുമാൻ ദുരിശത്തിൽ നിഷ്ക്രമിച്ച് സർബവർഖമുള്ള കടലാസ് ചുറ്റിയ ഗദയുമായി തിരിച്ചേത്തി.

ഇനിയൊരു സാമുഹികനാടകത്തിൽ ഒരു കമാപാത്രം ചവിട്ടിവീഴ്ത്തപ്പുട്ട്, കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിവരുന്ന ഒരു സീനുണ്ഡായിരുന്നു. കമാപാത്രം വീണു. പിന്ന പ്രേക്ഷകർ കാണുന്നത് അയാൾ ഇരുക്കെയും പരത്തി എന്നോ ഉഴറ്റോടെ അങ്ങുമിങ്ങും പരതുന്നതാണ്. അപ്പോൾ മുൻനിരയിൽ പുഴിയിലിരിപ്പായിരുന്ന ഒരു പ്രേക്ഷകൻ അയാളുടെ അടുത്തുകൂടു ചെന്ന് ഒരു വസ്തു കൈമാറി:

“ഇതല്ലോ നോക്കുന്നത്?”

അതുതനെന്നയായിരുന്നു നടൻ പരതിയത്; ഒരു ചുവന്നുള്ളി.

കരയാനായി കൈയ്യിൽ കരുതിയതായിരുന്നു. പക്ഷേ, വീഴ്ചയ്ക്കിടയിൽ അറിയാതെ കൈവിട്ടുപോയി. കണ്ണുകൾ നിന്നെന്നെങ്കിൽ ചുവന്നുള്ളി കൂടിയേ തീരു.

വില്ലൻ്റെ കൈയിലെ തോക്ക് ‘ഒ, ഒ’ എന്ന ശബ്ദിക്കുന്ന തിനുമുൻപ് വെടിയേറ്റ നോവോടെ നെഞ്ചെമർത്തിപ്പിടിച്ച് പിടഞ്ഞുവീണ ഒരു കമാപാത്രം വീണും നിവർന്ന്

വെടിയോച്ചുകൾക്കായി കാതോർത്ത സന്ദർഭവും ഉണ്ട്. പെട്ടോമാക്സ് സ് വെളിച്ചത്തിൽ അങ്ങനെയാക്കേ സംഭവിക്കുന്നേം പ്രേക്ഷകരാറും പരിഹാസപൂർവ്വം കുവിവിളിച്ചിരുന്നില്ല.

അരങ്ങിലെ കമാപാത്രങ്ങൾക്ക് സംഭാഷണം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നയാൾ വികാരാധിനനായി സ്വയം മറ്റാരു കമാപാത്രമായി മാറി ഗദ്ധദംകൊണ്ട് ഒന്നും പറയാനാവാതെ നിസ്സഹായതയില്ലോ, സംഭാഷണം ഓർമ്മിക്കാനാവാതെ കമാപാത്രങ്ങൾ അരങ്ങിൽ പരസ്പരം നോക്കിക്കൊണ്ട് പരുങ്ങിനിൽക്കുന്നേം പ്രേക്ഷകർ ഒട്ടും പരിഭ്രമിപ്പാതെ അടുത്ത നീക്കത്തിന് ക്ഷമാപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കുമായിരുന്നു. നാടകകലയെ അവർ അത്രമേൽ സ്വന്നഹിച്ചിരുന്നു.

ദേശക്കാർ മുഴുവനും അരങ്ങിനു മുന്നിൽ ഒത്തുകൂടും, രവിവർമ്മ കലാനിലയമോ സംഖ്യയ കലാക്രമങ്ങമോ അവതരിപ്പിക്കുന്ന ഓരോ നാടകത്തിനും. ഏതെങ്കിലും വീടുകളിൽ തളർവാതകകാരോ മറ്റോ അവശേഷിച്ചാലായി. വീടുകൾ അടച്ചുപൂട്ടി താങ്കോൽ അരയിൽ തിരുക്കിയായിരുന്നില്ല ആളുകൾ നാടകം കാണാൻ പോയിരുന്നത്. മുൻവാതിൽ വെറുതെ ചാരിയേക്കും, അത്രതനെ.

ആണ്ടിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ നാടകം മാത്രം കളിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് പല നാടകങ്ങളുമായി എങ്ങനീനോ ഒരുകൂട്ടർ വന്നത്തിയപ്പോൾ ദേശത്താക്ക കുശലാലായി. സംഘത്തിലെ നടികളായിരുന്നു അങ്ങാടിയിലും കുളപ്പടവുകളിലും കോലായകളിലും മുഖ്യ ചർച്ചാവിഷയം. അവർ യമാർമ്മ സ്ത്രീകൾ തന്നെയാണോയെന്ന സംശയമുണ്ടായി ചിലർക്കൈക്കിലും. സംശയനിവൃത്തിക്കായി അത്തരക്കാർ ഒളിഞ്ഞും പതുങ്ങിയും ശ്രമം തുടരുന്നതിനിടയിൽ സംഘത്തിരെ പ്രമമനാടകം പ്രേക്ഷകർക്ക് മുന്നിലെ തുകയായി. ദേശമെങ്ങും ചെണ്ടകൊട്ടി വിളംബരമുണ്ടായി.

യു.പി. സ്കൂളിന്റെ വടക്കേ ഹാളായിരുന്നു നാടകക്കൊട്ടക്. നാലഞ്ചി ടിക്കറ്റ്. നാലഞ്ചിയ്ക്ക് പാങ്കില്ലാത്തതിനാൽ താൻ കൊടുകയിലേക്ക് കയറിയത് കൊളുത്തില്ലാത്ത ഒരു ജനപ്പ്രശ്നത്തിലൂടെയാണ്. ആ ജനലിന് കൊളുത്തില്ലെന്നത് പല കുട്ടികൾക്കും വലിയ അനുഗ്രഹമായി. തെങ്ങൾ ടിക്കറ്റുത്തവർക്കൊപ്പമിരുന്ന് നാടകം മുഴുവനായും കണ്ടു. അതോടു കൂറാനേഷണ നാടകമായിരുന്നു. കൊലപാതകം നടന്ന ബംഗ്ലാവിൽ വേലക്കാരനായെത്തിയ സി.എ.ഡി. അവസാനരംഗം ഒട്ടങ്ങാറായപ്പോഴാണ് തന്റെ മുവത്തെ

ആവരണം ചെയ്തിരുന്ന നേർത്ത പാട അടർത്തിമാറ്റിയത്. ഹാജിൽ കരശ്ലാഷം മുഴങ്ങി.

ഒരു ചങ്ങാതിയോടൊപ്പം പിറ്റേനും ഞാൻ പോയി നാടകത്തിന്. പക്ഷേ, കാണാനായില്ല. നാടകസംഘത്തിൽപ്പെട്ട ആരോ ജനലിന് കൊള്ളുത്ത് ഉറപ്പിച്ചിരുന്നു. തങ്ങളവിടെ വേദംപുണ്ട് നിൽക്കുമ്പോൾ അക്കത്ത് അക്കംബർ ചക്രവർത്തിയുടെ പൊത്തിച്ചിരി.

(പരത്മീൻ നീതുന പാടം)

-സി.വി. ബാലകൃഷ്ണൻ

വായിക്കാം കണ്ണടത്താം

- “ദേശത്തിന് തന്തായ ഒരു നാടകപാരമ്പര്യം അവകാശപ്പെടാനുണ്ട്.” ഈ വാക്യത്തെ സാധ്യകരിക്കുന്ന എന്തെല്ലാം വസ്തുതകൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് കണ്ണടത്താനാവും?
- “വീടുകൾ അടച്ചുപൂട്ടിയായാരുന്നില്ലെങ്കിൽ നാടകം കാണാൻ പോയിരുന്നത്. മുൻവാതിൽ വെറുതെ ചാരിയേക്കും, അത്രമാത്രം.” ദേശത്തിന്റെ എന്തു സവിശേഷതയാണ് ഈതിൽ തെളിയുന്നത്?
- മുൻകാലങ്ങളിലെ ദേശക്കൂട്ടായ്മയെക്കുറിച്ചും നാടകാവതരണത്തെക്കുറിച്ചു മെല്ലാം പാഠഭാഗത്തുനിന്ന് മനസ്സിലാക്കിയേല്ലോ. പുതിയകാലത്ത് ഇത്തരം കൂട്ടായ്മകൾ എത്രതേണ്ടാളുണ്ട്? ചർച്ചചെയ്യു.

ദിപ്പദമാക്കുക

• നാടകത്തിനുള്ള കൊട്ടക	: നാടകക്കാട്ടകൾ
• വികാരത്തിന് അധിനന്ദന	:
• കലയുടെ കേന്ദ്രം	:
• ദീപങ്ങളുടെ വിതാനം	:
• നാടകം എന്ന കല	:

ഉഹാറിക്കാം പരിശോധിക്കാം

- ചുവടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഉഹാറിച്ചു പറയാമോ? നിഖലങ്ങു പരിശോധിച്ച് ഉറപ്പുവരുത്തു. ആകാംക്ഷ, ദേഹണ്യക്കാർ, വിതാനം, അണിയറ, യവനിക, വിഷണ്ണൻ, സംഭേദം, ദുരിശം, നിഷ്ക്രമിക്കുക, ഗംഗദം, പ്രാപമം, നിസ്സഹായത, വിളംബരം

അർമവ്യത്യാസം കണ്ണടത്താം

- ദേശമെങ്ങും ചെണ്ടകൊട്ടി വിളംബരമുണ്ടായി.
- കൃട്ടുകാർ അവനെ ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുക പതിവാണ്.
അടിവരയിട്ടിരിക്കുന്ന പദ്ധതിയുടെ അർമവ്യത്യാസം കണ്ണടത്തി എഴുതുക.

എകാഡിനയം

- തോപ്പിൽ ഭാസി രചിച്ച പഴയകാല നാടകമായ ‘അശാമേയ’ത്തിലെ പ്രശസ്തമായ ഒരു ഗാനം ചുവടെയുണ്ട്. തെരുവിലുടെ നടന്നുപോകുന്ന ഒരു കൂഷ്ഠംരോഗിയുടെ പാട്, വീടിൽ ഒറ്റപ്പെട്ടു കഴിയുന്ന ഒരു രോഗിനി കേൾക്കുന്നതാണ് നാടകത്തിലെ സന്ദർഭം. ഈത് എകാഡിനയമായി അവതരിപ്പിക്കു.
- “പാസ്യുകൾക്ക് മാളമുണ്ട്, പറവകൾക്കാകാശമുണ്ട്,
മനുഷ്യപുത്രന് തലചായ്ക്കാൻ മന്ത്രിലിടമില്ലാ.....മന്ത്രിലിടമില്ലാ.....
എവിടെനോ വന്നു താൻ, എവിടേക്കോ പോണ്ടു താൻ
വിളക്കുമരമേ, വിളക്കുമരമേ, വെളിച്ചമുണ്ടാ,
കൈയിൽ വെളിച്ചമുണ്ടാ.....”

ശേഖരിക്കാം ആലപിക്കാം

- “ചകരപ്പുതലിൽ തേൻമഴ ചൊരിയും
ചക്രവർത്തി കുമാരം....
നിന്ന് മനോരാജ്യത്തെ രാജകുമാരിയായ
വന്നുനിൽക്കാനൊരു മോഹം...
ചകരപ്പുതലിൽ.....”
- മറ്റാരു പഴയകാല നാടകഗാനമാണിത്. രസകരങ്ങളായ നാടകഗാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കു. ഉച്ചിതമായ ആമുഖത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കു.
- നാടകാവത്രണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രസകരമായ ചില സംഭവങ്ങൾ പാംഭാഗത്ത് സി.വി. ബാലകൃഷ്ണൻ ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടെല്ലോ. കമകളി, തുള്ളൽ, നാടകം, സിനിമ തുടങ്ങിയ ഏതെങ്കിലും കലാരൂപത്തിന്റെ അവതരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രസകരമായ അനുഭവങ്ങളോ കമകളോ അനേഷിച്ച് കണ്ണടത്തു. കൂസിൽ അവതരിപ്പിക്കു.
 - ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു കലാരൂപം കാണാൻ പോയ അനുഭവം നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടാകും. എതായിരുന്നു അത്? ആരോക്കെയുണ്ടായിരുന്നു കുടെ? എങ്ങനെ യുണ്ടായിരുന്നു ആ അനുഭവം? എല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തി ഒരു കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

ഒരു മനുഷ്യൻ

നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമായ കാര്യപരിപാടി എന്നുമില്ല. ദൃഢതയേണ്ടെങ്കിൽ അലയുകയാണ്. കൈയിൽ കാഴില്ല; ഭാഷ അറിഞ്ഞുകൂടാ. നിങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷും ഹിന്ദുസ്ഥാനിയും സംസാരിക്കാൻ അറിയാം. ഏന്നാൽ, ഇതു രണ്ടും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവുള്ളവർ അവിടെ നന്നേ കുറവാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ പലേ അപകടത്തിലും പെടും; പലേ സാഹസ്രവൃത്തികളും ചെയ്യും. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഒരു ആപത്തിൽ അകപ്പെട്ടു. അതിൽനിന്ന്

അപർച്ചിതനായ ഒരു മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ രക്ഷിച്ചു. കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആ മനുഷ്യനെ നിങ്ങൾ ഓർക്കും.... അയാൾ എന്തിനങ്ങനെ ചെയ്തു?

ഈ ഓർക്കുന നിങ്ങൾ സ്ഥാനാബന്ധം വിചാരിച്ചേക്കുക. സ്ഥാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നത് എൻ്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. സ്ഥാനുശ്രദ്ധപ്രഭേദയുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി ഏതാണ്ട് അവധകതമായ ഒരിബെനിക്കുണ്ട്. ഏൻ്റെ ചുറ്റും ഉള്ളവരിൽ നല്ലവരുണ്ട്, മഹാകുർമ്മാരും കൂളിയാരും മുണ്ട്, സാംക്രമിക രോഗമുള്ളവരുണ്ട്, ഭ്രാന്തമാരുണ്ട് - പൊതുവിൽ എപ്പോഴും നല്ല ജാഗ്രതയോടെ ജീവിക്കുണ്ട്; തിന്ത്യാണ് ഈ ലോകത്തിൽ അധികവും. എന്നാൽ ഈതു നമ്മൾ മറന്നുപോകും. അപകടം പറിക്കഴിയുന്നോണ് നമുക്ക് സോധം ഉണ്ടാവുക. സ്ഥാൻ ആ വളരെ വളരെ പഴയ, കൗതുകമുള്ള നിസ്താര സംഭവം ഇവിടെ പറയാം:

ഇവിടെനിന് ഏതാണ്ട് ഒരു ആയിരത്തണ്ടുരോ രണ്ടായിരത്തണ്ടുരോ മെരൽ ദുരെ പർവതനിരകളുടെ താഴ്വരയിലുള്ള ഒരു വലിയ നഗരം. അവിടെയുള്ളവർ പണ്ണുകാലം മുതൽക്കേ ദയയ്ക്ക് അട്ടെ പേരുകേട്ടവരല്ല. ക്രൂരതയുള്ളവരാണ്. കൊലപാതകം, കുട്ടക്കവർച്ചു, പോക്കറ്റി - ഈതല്ലാം നിത്യസംഭവങ്ങളാണ്. പരമ്പരയായി അവിടെയുള്ളവർ പട്ടാളക്കാരാണ്. ബാക്കിയുള്ളവർ ദുരെ പുറംരാജ്യങ്ങളിൽ പണം പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നവരായും മില്ലുകൾ, വലിയ ആധിസുകൾ, ബാക്കുകൾ മുതലായവയുടെ ശേർ കിപ്പുമാരായും കഴിയുന്നു. പണം അവിടെയും വലിയ കാര്യമാണ്. അതിനു വേണ്ടി ഏന്തും ചെയ്യും; ആരെയും കൊല്ലും!

സ്ഥാൻ അവിടെ ഒരു വൃത്തികെട തെരുവിൽ വളരെ വൃത്തികെട്ടും വളരെ ചെറിയതുമായ ഒരു മുറിയിൽ താമസിക്കുകയാണ്. ഉദ്യോഗമുണ്ട്. രാത്രി ഒന്നതര മൺിമുതൽ പതിനേന്നു മൺിവരെ കുറേ വിദേശികളായ തൊഴിലാളികളെ ഇംഗ്ലീഷ് പറിപ്പിക്കുക. അധ്യന് എഴുതാൻ മാത്രമാണ്. ഈ അധ്യന് എഴുതാൻ പഠിക്കലും അവിടെ ഒരു വലിയ വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. പോസ്റ്റാഫീസുകളിൽ ഈ അധ്യന് എഴുത്തുകാരെ കാണാം. അവർക്ക് ഒരു അധ്യനിന് കാൽ രൂപം മുതൽ അര രൂപം വരെ ഫീസാണ്. അതിൽനിന്ന് രക്ഷനേടാനും വേണ്ടിവന്നാൽ വല്ലതും ചുള്ളുവിൽ സന്ധാരിക്കുവാനുമാണ് ഈ അധ്യന് വിദ്യാഭ്യാസം.

ആ കാലത്ത് സ്ഥാൻ പകൽ നാലുമൺിക്കേ ഉണ്ടു. ഈതു വേറെ ചിലത് ലാഭിക്കാനാണ് - കാലത്തെ ചായ, ഉച്ചയ്ക്ക് ഉണ്ട്. അങ്ങനെ പതിവുപോലെ സ്ഥാൻ നാലുമൺിക്ക് ഉണ്ടനു. ദിനക്കുത്തുങ്ങലും ചെയ്ത് ഉണ്ടാം ചായയും കഴിക്കാൻ വേണ്ടി

ഞാൻ പുറത്തെക്കിരഞ്ഞി. ഇരകം ഫുൾ സൃഷ്ടിലാണെന്ന് വിചാരിക്കണം. എന്തേ കോട്ടപോക്കറ്റിൽ ഒരു പേഴ്സ് ഉണ്ട്. അതിൽ പതിനാലു രൂപായും ഉണ്ട്. അതാണ് എന്തേ ജീവിതത്തിലെ ആകെ സത്ത്.

ഞാൻ ജനക്കുട്ടത്തിനിടയിലും തിക്കിത്തിരക്കി ഒരു ഹോട്ടലിൽ കയറി. ഉള്ള്, എന്നു പറഞ്ഞാൽ വയറു നിറയെ ചപ്പാത്തിയും ഇറച്ചിയും തിന്നു. ഒരു ചായയും കൂടിച്ചു. ആകെ ഏതാണ്ട് മുക്കാൽ രൂപയോളമായി ബില്ല്. കാലം അതാണേന്നോർക്കണം.

ഞാൻ അത് കൊടുക്കാനായി കോട്ടപോക്കറ്റിൽ കൈയിട്ടു. ഞാൻ ആകെ വിയർത്തു; വയറ്റിൽ ചെന്നതെല്ലാം ദഹിച്ചുപോയി. എന്താണെന്ന് വെച്ചാൽ, കോട്ടപോക്കറ്റിൽ പേഴ്സ് ഇല്ല! ഞാൻ വിഷമത്തോടെ പറഞ്ഞു: “എന്തേ പേഴ്സ് ആരോ പോക്കറ്റിച്ചു!”

വളരെ ബഹുമുള്ള ഹോട്ടലാണ്. ഹോട്ടൽക്കാരൻ എല്ലാവരെയും തെട്ടിക്കുത്തക സ്വരത്തിൽ ഒന്നു ചിരിച്ചു. എന്നിട്ട് എന്തേ കോട്ടിൽ, നെഞ്ചെത്തായി പിടിച്ച് എന്നെയൊന്ന് കുലുക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു: “ഇതിവിടെ ചെലവാക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കലേ! പണം വച്ചിട്ടു പോ... നിന്തേ കണ്ണു ഞാൻ ചുരനേടുക്കും, അണ്ണുക്കിൽ!”

ഞാൻ സദസ്സിലേക്കു നോക്കി. ദയയുള്ള ഒരു മുവവും ഞാൻ കണ്ണില്ല. വിശന ചെന്നായ്‌ക്കാളുപ്പോലുള്ള നോട്ടം! കണ്ണു ചുരനേടുക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ കണ്ണു ചുരനേടുക്കും! ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എന്തേ കോട്ടിവിടെ ഇതിക്കെട്ട്; ഞാൻ പോയി പണം കൊണ്ടുവരാം.” ഹോട്ടൽക്കാരൻ വീണ്ടും ചിരിച്ചു. എന്നോട് കോട്ടുരാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ കോട്ടുറി. ഷർട്ടും ഉഡാൻ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഷർട്ടുറി. ഷുസ് രണ്ടും അഴിച്ചുവച്ചു. ഒട്ടവിൽ ട്രസ്സർ അഴിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ പരിപുർണ്ണനഗ്നനാക്കി കണ്ണുകൾ ചുരനേടുത്ത് വെളിയിൽ ആയയ്ക്കാനാണ് തീരുമാനം.

ഞാൻ പറഞ്ഞു: “അടിയിലെന്നുമില്ല.”

എല്ലാവരും ചിരിച്ചു. ഹോട്ടൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “എനിക്കു സംശയമാണ്; അടിയിലെന്തെങ്കിലും കാണും!”

ഒരു അൻപതുപേര് ക്രൂരമായ ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു: “അടിയിലെ തെക്കിലും കാണും.”

എന്തേ കൈകൾ അനങ്ങുന്നില്ല. ഞാൻ ഭാവനയിൽ കണ്ടു. രണ്ടു കണ്ണുമില്ലാത്ത നഗ്നനായ ഒരുവൻ ആർബൈഹളത്തിനിടയിൽ തെരുവിൽ നിൽക്കുന്നു. അങ്ങനെ ജീവിതം അവസാനിക്കുകയാണ്. അവസാനിക്കെട്ട്... ഞാനി സംഭവത്തിന്.. ഓ... പോട്ട! ലോകങ്ങളും സ്വഷ്ടാവേ! എന്തേ ദൈവമേ....! ഒന്നും പറയാനില്ല.

സംഭവം ശുഭം. ഓ....എല്ലാം ശുഭം.... മംഗളം!

ഞാൻ ട്രബാനിന്റെ ബട്ടൺ ഓരോന്നായി അഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ ഏന്നതേണ്ടുള്ള ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു: “നിൽക്കു, ഞാൻ പണം തരാം!”

എല്ലാവരും ആ ഭാഗത്തെക്കു നോക്കി.

ചുവന്ന തലപ്പാവും കറുത്തകോട്ടും വെള്ള കാൽശരായികളുമുള്ള ഒരു വെള്ളത്ത് ആറിപ്പാക്കക്കാരൻ. കൊന്ധൻ മീശയും നീലക്കണ്ണുകളും..... ഈ നീലക്കണ്ണുകൾ അവിടെ സാധാരണമാണ്. അയാൾ മുന്നോട്ടു വന്ന് ഹോട്ടൽക്കാരനോട് ചോദിച്ചു: “എത്രയുണ്ടെന്നും പറയുന്നത്?”

“മുക്കാൽ രൂപയോളം!”

അതയാൾ കൊടുത്തു. എനിട് എന്നോടു പറഞ്ഞു: “എല്ലാം യർക്കു.”

ഞാൻ ധരിച്ചു.

“വരു”

അയാൾ എന്ന വിളിച്ചു. ഞാൻ കുടെപ്പോയി. എൻ്റെ നന്ദി അറിയിക്കാൻ വാക്കുകളുണ്ടോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു: “അങ്ങൾ ചെയ്തത് വലിയൊരു കാര്യമാണ്. ഈ ഒരു നല്ല മനുഷ്യനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല!”

അയാൾ ചിതിച്ചു. “പേരെന്താ?” അയാൾ ചോദിച്ചു. ഞാൻ പേര്, നാട് ഈതാക്കെ പറഞ്ഞു. ഞാൻ ആ മനുഷ്യൻ്റെ പേര് ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “എനിക്കു പേരില്ല.”

ഞാൻ പറഞ്ഞു: “എങ്കിൽ... ദയവ് എന്നായിരിക്കും പേര്.”

അയാൾ ചിതിച്ചില്ല. അങ്ങൾ അങ്ങെനെ നടന്നു. നടന്നു നടന്ന വിജനമായ ഒരു പാലത്തിൽ ചെന്നുചേരുന്നു. അയാൾ ചുറ്റിലും നോക്കി. മറ്റാരും അടുത്താനുമില്ല. അയാൾ പറഞ്ഞു: “നോക്ക്, തിരിഞ്ഞു നോക്കാതെ പോകണം. എന്ന ആരൈകിലും കണ്ണോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ കണ്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയണം!”

എനിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. അയാൾ രണ്ടുമൂന്നു പോക്കറ്റു കളിൽനിന്ന് അഞ്ചു പേഴ്സുകളെടുത്തു! അഞ്ച്...! കൂടുത്തിൽ എന്നേറ്റും.

“ഈതിൽ എതാൻ നിങ്ങളുടെത്?”

എന്നേത് ഞാൻ തൊട്ടു കാണിച്ചു.

“തുറന്നു നോക്കു.”

ഞാൻ തുറന്നു നോക്കി. പണം എല്ലാം ഭദ്രമായി അതിലുണ്ട്. ഞാൻ

അത് എൻ്റെ പോക്കറിലിട്ടു. അയാൾ എന്നോടു പറഞ്ഞു:

“പോ, ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കും!”

ഞാനും പറഞ്ഞു: “ദൈവം... നിങ്ങളെയും എന്നെന്നും... എല്ലാവരെയും രക്ഷിക്കും!”

മംഗളം.

- വൈകം മുഹമ്മദ് ഖശീർ

വായിക്കാം കണ്ണത്താം

- എപ്പോഴും നല്ല ജാഗ്രതയോടെ ജീവിക്കണം എന്ന് കമാനായകൾ പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?
- കമാനായകൾ ചെന്നെത്തിയ സഹാത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ കണ്ണത്തുക.
- നഗരത്തിൽ ഉപജീവനത്തിനുള്ള വഴി കമാപാത്രം കണ്ണത്തിയത് എങ്ങനെന്നയാണ്?
- കമാനായകൾ തന്റെ ജീവിതം അവസാനിച്ചു എന്നു തോന്തിയത് എപ്പോൾ?

ഉച്ചിത്യം ചർച്ചചെയ്യു

‘രു മനുഷ്യൻ’ എന്ന കമാശീർഷകം ശ്രദ്ധിച്ചുണ്ടോ. ഈ കമയക്ക് അത് എത്രമാത്രം ഉച്ചിതമാണ്? ചർച്ചചെയ്യു.

സവിശേഷത കണ്ണത്താം

- കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ആ മനുഷ്യനെ നിങ്ങളോർക്കും.
- ഇവ വാക്യത്തിൽനിന്ന് താഴെ കൊടുത്ത രണ്ടു വാക്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം.
 - കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞുപോയി.
 - ആ മനുഷ്യനെ നിങ്ങളോർക്കും.

ഈങ്ങനെ ചേർത്തെഴുതുന്നതുകാണ് എന്തെല്ലാം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ കൈവരുന്നുണ്ട്? ഇത്തരത്തിൽ താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ വേർത്തിരിച്ചുതാം.

- ഞാൻ അവിടെ ഒരു വൃത്തികെട്ട് തെരുവിൽ വളരെ വൃത്തികെട്ടതും വളരെ ചെറിയതുമായ ഒരു മുറിയിൽ താമസിക്കുകയാണ്.
- അമ്മ താരാട്ട് പാടിയപ്പോൾ കുണ്ഠത് ഉറങ്ങി.

പദ്ധപരിപയം

- താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പദ്ധങ്ങളുടെ അർമം സന്ദർഭങ്ങളിൽനിന്ന് ഉള്ളിക്കുക. നിജലണ്ഡു നോക്കി ഉറപ്പുവരുത്തുക.
- സാഹസം, ജാഗ്രത, ഭദ്രം, സ്വഷ്ടാവ്, സാംക്രമികം

- മനുഷ്യവർഗ്ഗം എന്നാൽ മനുഷ്യരുടെ വർഗ്ഗം എന്ന് അർമം കിട്ടുന്നു. ചുവവെട കൊടുത്തിരിക്കുന്ന പദ്ധങ്ങൾ അർമംവ്യക്തതയോടെ മാറ്റിയെഴുതുക.

സാംക്രമികരോഗം :

സാഹസപ്രവൃത്തി :

ദിനക്കുത്യുങ്ങൾ :

വഴിയോരക്കാഴ്ചകൾ :

ഒലിപ്പിലിം കാണാം വിലയിരുത്താം

- ‘ഒരു മനുഷ്യൻ’ എന്ന ചെറുകമയെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഒലിപ്പിലിം കാണുക. ചെറുകമ സിനിമയായപ്പോൾ ഉണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യു.

 - ചെറുകമയിലെയും സിനിമയിലെയും കമാപാത്രങ്ങൾ
 - സംഭാഷണങ്ങൾ
 - കമയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി സിനിമയിൽ കൂടിച്ചേര്ത്ത ഉപകമകൾ, കമാപാത്രങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ഒച്ചിത്യും

മുതലായവ പരിശീലനിക്കുമ്പോം. കമയുടെ വായനാനുഭവം, ദ്വാര്യാനുഭവം എന്നിവയിൽ നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ഹൃദയമായി തോന്തിയത് ഏതാണ്? എന്തുകൊണ്ട്?

ശ്രാം എന്നെന്നക്കുറിച്ച്

താഴെക്കൊടുത്തവയിൽ നിങ്ങളുടെ മികവുകൾ ‘✓’എന്നും കുടുതൽ മെച്ചപ്പെടാനുള്ളത് ‘+’എന്നും രേഖപ്പെടുത്തുക.

- കമ്മയിലെ വിവിധ സന്ദർഭങ്ങൾക്കും കമ്മപാത്രങ്ങൾക്കും യോജിച്ച ഭാവം, വികാരം, ഒഴുക്ക്, ശബ്ദം, വേഗം, ഉള്ളണ്ണലുകൾ, നിർത്തലുകൾ എന്നിവ പാലിച്ച് വായിക്കാൻ കഴിയുന്നു.
- കമ്മയിലെ പ്രധാന ആശയം, സന്ദർഭങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് കമ്മയുടെ വിഷയവുമായുള്ള ബന്ധം കണ്ടെത്താൻ കഴിയുന്നു.
- പരിചിതമല്ലാത്ത പദങ്ങളുടെ അർമ്മം സന്ദർഭത്തിലെ സുചനകളിൽനിന്ന് ഉള്ളിച്ചേടുക്കാൻ കഴിയുന്നു.
- കമ്മകൂത്തിന്റെ തന്ത്രാധികാരിയുടെ വാക്യമാതൃകകൾ കണ്ടെത്താനും അത് കമ്മയെ ആകർഷകമാക്കുന്നത് വിശദീകരിക്കാനും സമർപ്പിക്കാനും സാധിക്കുന്നു.
- കമ്മയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട എന്ന് എന്നിക്കു തോന്തിയ സന്ദർഭങ്ങൾ വരയ്ക്കാനും സംശാം ചേർന്ന് നിശ്ചലദ്വൈശ്വമായി അവതരിപ്പിക്കാനും കഴിയുന്നു.
- ചെറുകമ്മയും അതിന്റെ ദൃശ്യാവിഷ്കാരവും തമ്മിൽ താരതമ്യം ചെയ്യാനും സാമ്യവ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെത്താനും കഴിയുന്നു.

പീച്ച് പുന്നോട്ടം

സീൻ 1

വീടിന്റെ അകം

പകൽ

ഒരു ആൺകുട്ടി ദ്രോഗിൽ ചായയുമായി വരുന്നു. അവൻ അകത്തേക്കുള്ള വാതിൽ തള്ളിമാറ്റി ഒരു മുറിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. കറുത്ത പുള്ളിയുള്ള ഒരു കിമോണയാണ് അവൻ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ മുറിയിൽ അഞ്ചു പെൺകുട്ടികൾ എന്നൊ ജോലിയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്.

കുട്ടി: ഇതെടുത്തോളു സഹോദരീ.

അവൻ ഡേ ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ കൈയിൽ കൊടുക്കുന്നു.

പെൺകുട്ടി: നന്ദി!

അവർ ചായ കൂടുകാരികൾക്ക് എടുത്തു കൊടുക്കുന്നു.

കുട്ടി ആ മുറിയിലെ ചുവപ്പുപരവതാനി വിതിച്ച ഗോവണി ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അവ നിരയെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള പാവകളെക്കാണ് അലക്കരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവയിൽ രാജാവും

രാജകീയും പരിവാരങ്ങളുമെങ്കെയുണ്ട്. അവൻ ഓരോ പാവയെയും സുക്ഷിച്ചു വീക്ഷിക്കുന്നു.

അവൻ പെൺകുട്ടിയുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് ചോദിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ ആറുപേര് ഉണ്ഡായിരുന്നില്ലോ? ആറുപേര് ഉണ്ഡായിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് താൻ ആരെല്ലും കൊണ്ടുവന്നത്.

എ പെൺകുട്ടി: അല്ല, നിന്നക്ക് തെറ്റിയതാണ്. ബാക്കി വന്ന കപ്പ് നീ കഴിച്ചോ.

അവർ ബാക്കി വന്ന കപ്പ് അവന് കൊടുക്കുന്നു.

കുട്ടി: താൻ നേരത്തെ കഴിച്ചു (അവൻ അവരുടെ സമീപം ഇരിക്കുന്നു). ഈ വിച്ചിത്രമായി തോന്നുന്നു. നിങ്ങൾ ആറു പേര് ഉണ്ഡായിരുന്നില്ലോ? ആരെകില്ലും പുറത്തു പോയോ?

പെൺകുട്ടി: ഇല്ല.

അവൻ എഴുന്നേറ്റ് കതകിൾക്ക് അടുത്തേക്കു പോകുന്നു. പുറത്തേക്കു നോക്കി തിരിച്ചു വരുന്നു.

കുട്ടി: നിങ്ങളിൽ ഒരാളുംകൂടി ഉണ്ഡായിരുന്നുവെന്ന് എന്നിക്ക് ഉറപ്പുണ്ട്.

പെൺകുട്ടി: മണ്ഡത്തരം പറയാതെ, ഇപ്പോൾ ഞങ്ങളെ വെറുതെ വിട്ടു.

കുട്ടി വീണ്ടും വാതിലിൾക്ക് അടുത്തു പോയി പുറത്തേക്കു നോക്കുന്നു. പുറത്ത് വെള്ള ഉടുപ്പു ധരിച്ച ഒരു പെൺകുട്ടിയെ അവൻ കാണുന്നു. അവൻ ഓടി ആദ്യം സംസാരിച്ച പെൺകുട്ടിയുടെ അടുത്തേക്കു വരുന്നു.

കുട്ടി: അവർ അവിടെയുണ്ട്.

പെൺകുട്ടി: ആർ?

കുട്ടി: ആ പെൺകുട്ടി.

അവൻ വാതിൽ മുഴുവനായി തുറന്നു കാണിക്കുന്നു. എല്ലാവരും പുറത്തേക്കു നോക്കുന്നു. അവിടെ ആരെയും കാണുന്നില്ല.

പെൺകുട്ടി: അവിടെ ആരുമില്ല.

കുട്ടി: അവർ അവിടെ ഉണ്ഡായിരുന്നു.

മറ്റാരു പെൺകുട്ടി എഴുന്നേറ്റു വരുന്നു.

അവർ: നിന്നക്ക് വീണ്ടും അസുഖം തുടങ്ങി. പറയു, ആരാനൊവർ?

അവർ അവൻ്റെ തല തൊട്ടു നോക്കുന്നു.

കുട്ടി അകത്തുനിന്ന് വീണ്ടും പുറത്തേക്കു നോക്കുന്നു. (പശ്ചാത്തലത്തിലെ ഒരു ഫ്ലൈവർ ബേസിനിൽ പീച്ച് മരത്തിന്റെ ഒരു ശിവരം മാത്രം). നേരത്തെ കണ്ണ പെൺകുട്ടി മുറ്റത്തുനിൽക്കുന്നത് കുട്ടി കാണുന്നു. അവനെ കണ്ണപ്പോൾ അവർ ഓടാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അവൻ ഉടനെ ചെരുപ്പു ധരിച്ച് അവളുടെ പിന്നാലെ ഓടുന്നു.

കുട്ടി: നിൽക്കു...

കുട്ടിയുടെ സഹോദരി: (അകത്തുനിന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നു) നീ എങ്ങോട്ടാണു പോകുന്നത്? പുറത്തു പോകാൻ പാടില്ല.

അവർ മുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തേക്കു വരുന്നു. കുട്ടി മുറ്റത്തേക്ക് ഓടിപ്പോകുന്നു.

സീൻ 2

കാട്

പകർ

നിശ്ചൽ വീണ വഴികൾ. കുട്ടി ഇടവഴിയില്ലെട ഓടിവരുന്നു. ഇടവിട്ടു വളർന്ന മരങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രകാശവും നിശല്യും ചേർന്നിരിക്കുന്നു. ഇടവഴിയിൽനിന്ന് കുറച്ചുയർന്ന് ഒരു ചെറിയ കുന്നുപോലെ തോന്തിക്കുന്ന ഭാഗത്തേക്കു കുട്ടി ഓടുന്നു. അവിടെ അവൻറെ കാഴ്ച അവസാനിക്കുന്ന ഇടം വരെ മണ്ണ് മുടിയിരിക്കുന്നു. വെളിച്ചവും നിശല്യും ഇടകലർന്ന് നേർത്തു മണ്ണിൻപുകയില്ലെട സംശയിക്കുന്ന കാഴ്ച ആ കാടിനെ മനോഹരമാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ അവൻ ആ പെൺകുട്ടിയെ കുറച്ച് അകലെയായി കാണുന്നു. അവൻ അവളെ പിന്തുടർന്ന് ഓടുന്നു.

സീൻ 3

കുന്ന്

പകർ

അവൻ അവളെ പിന്തുടർന്ന് എത്തിയത് പച്ചവിത്തിച്ചു ഒരു കുന്നിന്റെ താഴ്വാരത്തിൽ. അവൾ കുന്നിൻമുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോകുന്നു.

അവരെ പിന്തുടർന്ന് അവനും കയറാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ പെട്ടെന്ന് വെള്ളവസ്ത്രവും വെള്ള മുഖംമുടിയും ധരിച്ച കുറച്ചുപേരി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവർ അവരെ വഴി മുടക്കുന്നു. അവരുടെ കൈയിൽ വലിയ ദണ്ഡുകളുണ്ട്. അവരെ കണ്ട് കുട്ടി അന്വരക്കുന്നു. അവർ കുട്ടിയെ സുകഷിച്ചുനോക്കുന്നു. അവരുടെ പിനിൽ ഇളംവയലറ്റ് ഉടുപ്പും വെള്ള മുഖംമുടിയും ധരിച്ചവരെ അവന് കാണാം.

ഒരാൾ: ഓ ഇതൊരു കൊച്ചുകുട്ടിയാണല്ലോ!

കുട്ടി നേരത്തെ വീടിൽ കണ്ണ പാവകൾ ജീവൻ വച്ച് കുന്നിൻ്റെ മുകളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവരിൽ രാജാവ്, രാജതി, പരിവാരങ്ങൾ എന്നിവർ ഉണ്ട്. അവരുടെ തൊടുതാഴെയുള്ള കുന്നിൻ്റെ ഭാഗത്ത് വെള്ളയും ഓരോളും നിരങ്ങളിലുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച പതിചാരികമാർ. അവർക്ക് താഴെ സംഗീതജന്മർ. അതിനും താഴെ നേരത്തെ കണ്ണ വെള്ള മുഖംമുടി ധരിച്ചവർ.

പാവരാജാവിൻ്റെ കുട്ടത്തിലെ ഒരാൾ പറയുന്നു:

ഞങ്ങൾക്ക് നിന്നോട് ഒരു കാര്യം പറയാനുണ്ട്. ശ്രദ്ധിച്ച കേൾക്കണം. ഞങ്ങൾ ഇനി ഒരിക്കലും നിന്റെ വീടിലേക്ക് വരില്ല.

കുട്ടി: എന്തുകൊണ്ട്?

നിന്റെ കുടുംബം ഈ തോട്ടത്തിലെ പീച്ച് മരങ്ങളെല്ലാം മുറിച്ചു കളഞ്ഞു.

(കുട്ടി കുറുവോധത്താൽ തലകുനിച്ചു നിൽക്കുന്നു.)

മറ്റാരാൾ: പാവയും ആശോഷിക്കുന്നത് പീച്ച് പുഷ്പങ്ങളെ വരവേൽക്കാനാണ്.

വേരോരാൾ: ഞങ്ങൾ മരത്തിന്റെ ആത്മാവാണ്; പുകളുടെ ജീവനാണ്.

മറ്റാരാൾ: ഈ മരങ്ങൾ വെട്ടിക്കളിഞ്ഞ് നിങ്ങൾക്കങ്ങനെ പാവയും ആശോഷിക്കാൻ പറ്റും?

വേരോരാൾ: തെങ്ങൾ പാവകൾ പീച്ച് മരങ്ങളെ പ്രതിനിധികരിക്കുന്നു. അപ്രത്യക്ഷരായ മരങ്ങൾ ദുഃപാങ്കൊണ്ട് കണ്ണിൽ വാർക്കുന്നു (കൂട്ടി കരയുന്നു). കരയണ്ട്, കണ്ണിരുകൊണ്ട് കാര്യമില്ല.

രാജത്തി: അവനെ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് നിർത്തു. പീച്ച് മരങ്ങൾ മുൻചുപ്പോൾ അവൻ കരത്തിരുന്നു; തടയാൻപോലും ശ്രമിച്ചിരുന്നു. കാരണം അവന് പീച്ച് പുഷ്പങ്ങൾ ഇഷ്യമായിരുന്നു.

(അതുകേട്ട് എല്ലാവരും ചിരിക്കുന്നു. അവൻ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്ന വെള്ളവസ്ത്രവും വെള്ളമുഖവും ധരിച്ചവർ ആർത്തചിരിക്കുന്നു.)

കൂട്ടി: ഇല്ല! പീച്ച് പുഷ്പങ്ങൾ വാങ്ങാം. പക്ഷേ, നിരയെ പുഷ്പപിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈ പുന്തോട്ടത്തെ എവിടെനിന്ന് വാങ്ങാനാവും? ഞാൻ ഈ പുന്തോട്ടത്തെ സ്വന്നപിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ കരത്തത്. (കൂട്ടി വീണ്ടും കരയുന്നു)

പാവരാജാവ്: അവൻ നല്ല കൂടിയാണ്. പുഷ്പപിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഈ പുന്തോട്ടത്തെ ഒരിക്കൽക്കൂടി കാണാൻ അവനെ അനുവദിക്കുകയല്ലോ?

പരിവാരങ്ങളും പിന്തിരിഞ്ഞ് പാവരാജാവിനെ വണ്ണണ്ടുന്നു. വാദ്യക്കാർ ഇരിക്കുന്നു. കൂട്ടി കൈകൊണ്ട് കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കുന്നു. അവന് ഇപ്പോൾ കുറച്ച് ആത്മവിശ്വാസം തോന്നുന്നുണ്ട്. കുപ്പായരക്കൊണ്ട് അവൻ വീണ്ടും മുവം തുടയ്ക്കുന്നു. സംഗീതജ്ഞർ ഉപകരണം വായിക്കുന്നു. എല്ലാ പാവകളും അതിനൊത്ത് ചുവടുവയ്ക്കുന്നു. അന്തരീക്ഷത്തിൽനിന്ന് കടലാസ് കഷണങ്ങൾ അവർക്കുമേൽ വർഷിക്കുന്നു.

സീൻ 4

കുന്നിന്ത്യൻ താഴ്വാരം

പകൽ

ഇപ്പോൾ കുന്നിന്ത്യൻ താഴ്വരയിൽനിന്ന് മുകളിൽ പുത്തുനിൽക്കുന്ന തോട്ടത്തെ അവൻ കാണുന്നു. അവൻ കണ്ണുകളിൽ വിസ്മയം. പീച്ച്

ചെടികളുടെ ഇടയിലുടെ നേരത്തെ കണ്ട പെൻകുട്ടി ഓടുന്നു.

അവൻ അവരെ പിന്തുടർന്ന് കുന്നിൻപുറത്തെ പീച്ച് തോട്ടതിലേക്കു കയറുന്നു.

സീൻ 5

കുന്നിൻപുറം

അവൻ തിരിത്തു നോക്കുന്നോൾ ആരെയും കാണുന്നില്ല. മരങ്ങൾ വെട്ടി ശുന്ധമാക്കപ്പെട്ട പീച്ചുതോട്ടം മാത്രം അവരെ മുന്നിൽ. അവനു വല്ലാത്ത നിരാശ തോന്നുന്നു. എക്കിലും പ്രതീക്ഷ കൈവിടാതെ അവൻ ശുന്ധമായ തോട്ടത്തെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നു. പുഷ്പപിച്ചു നിൽക്കുന്ന ദ്രശ്യം അവൻ കാണുന്നു. അതിന്റെ സമീപത്തെക്കു നടക്കുന്നു. കാറ്റിൽ ചലിക്കുന്ന ആ ചെടിയെ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുന്നു. അവരെ കണ്ണിൽ ദുഃഖം തളംകെട്ടി നിൽക്കുന്നു. കണ്ണുകൾ നന്നയുന്നു.

(ഹെയ്യ് ഒട്ട്)

രചനയും സംവിധാനവും: അക്കിര കുറോസോവ

പരിഭാഷ: നദീം നാഷാദ്)

വായിക്കാം കണ്ണഭത്താം

- പീച്ച് പുന്നോട്ടം എന്ന തിരക്കമെ വായിച്ചുമ്പോ. എന്താണിതിലെ പ്രധാന ആശയം?
- “പീച്ച് പുഷ്പങ്ങൾ വാങ്ങാം. പക്ഷേ, നിരയെ പുഷ്പപിച്ചു നിൽക്കുന്ന പുന്നോട്ടത്തെ എവിടെനിന്ന് വാങ്ങാനാവും?” എന്തുകൊണ്ടായിരിക്കാം കുട്ടി ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?

ഉഹരിക്കാം പറയാം

- തിരക്കമെയിൽ ആറാമത്തെ പെൻകുട്ടിയെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശം ഇടയ്ക്കിടെ വരുന്നുണ്ടെല്ലോ. ആരാവാം ആ പെൻകുട്ടി?

പോസ്റ്റർ തയാറാക്കാം

- ഈ സിനിമ നിങ്ങളുടെ സ്കൂളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഇതിനായി ഒരു പോസ്റ്റർ തയാറാക്കു. എന്തെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്താം?
 - സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രധാന വിവരങ്ങൾ
 - പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവർ

സിനിമ കാണാം, കണ്ണടത്താം

- കുറോസോവയുടെ 'ഡൈംസ്' എന്ന സിനിമയിലെ പീച്ച് പുന്നോട്ടം (Peach Orchard) കണ്ണല്ലോ. വായിച്ച തിരക്കമെയും അതിൻ്റെ ദൃശ്യാവിഷ്കാരവും താരതമ്യം ചെയ്യു.
- പീച്ച് പുന്നോട്ടം എന്ന ഹ്രസ്വചിത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കി കൂസിൽ ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കു.

ശാൻ എന്നെന്നക്കുറിച്ച്

- താഴെ കൊടുത്തവയിൽ നിങ്ങളുടെ മികവുകൾ എന്നൊക്കെയെന്ന് സ്വയം വിലയിരുത്തി കുറിപ്പേണ്ടുക.
- കമയും സിനിമയും തമ്മിലുള്ള സാമ്യവും വ്യത്യാസവും കണ്ണടത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ.
- തിരക്കമെ വായിച്ചപ്പോൾ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെട്ട ദൃശ്യവും സിനിമയിൽ കണ്ട ദൃശ്യവും താരതമ്യപ്പെടുത്തി വ്യാപ്യാനിക്കുന്നതിൽ.
- സന്ദർഭത്തിന് ഇന്നങ്ങളും വിധമുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ അവതരണം, കമാപാത്രങ്ങളുടെ ചലനം, അഭിനയം, രംഗക്രമീകരണം എന്നിവ വിലയിരുത്തുന്നതിൽ.

അറിവായ് നിരവായ്

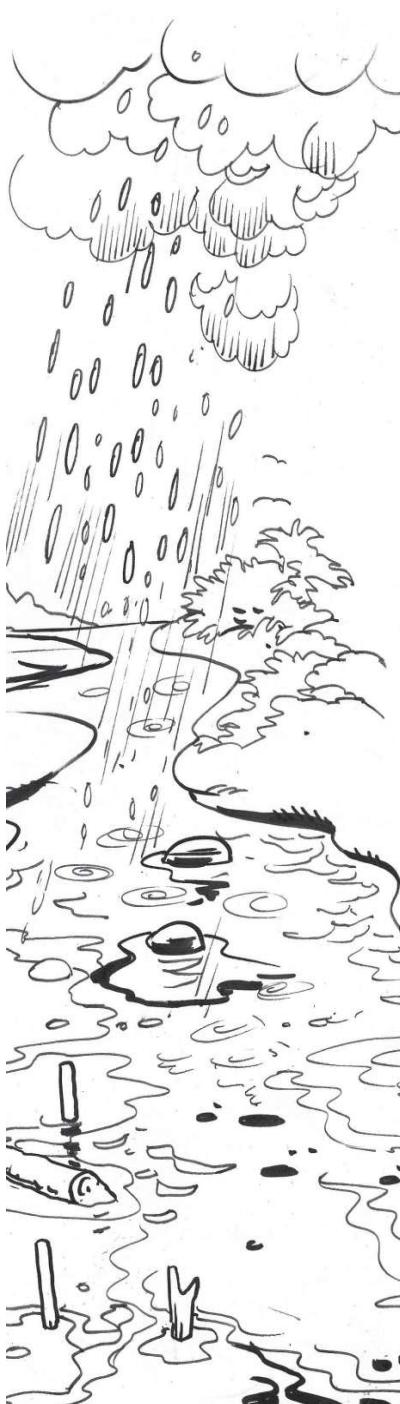

“ലോകം എന്നപ്പറ്റി എന്തു കരുതുന്നു എന്നെനിക്കൻ യില്ല. പക്ഷെ, എന്ന സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ ഒരു കൊച്ചു കൂട്ടിയാണ്; അനന്തവിസ്തൃതമായ പ്രപഞ്ചമാൽപ്പുറത്ത് മനലു വാരിക്കണ്ണിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കൂട്ടി. അൽപ്പം വെളുത്ത ഒരു വെള്ളാരക്കല്ലോ ഭംഗിയാർന്ന ഒരു കക്കത്തോടോ കാണുന്നോൾ എന്തേ ശ്രദ്ധ അങ്ങോട്ട് തിരിയും. പക്ഷെ, സത്യത്തിന്റെ മഹാസാഗരം എന്തേ കൈപ്പിടിയിലോതുങ്ങാതെ അജയ്മായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുകയാണ്.”

- സർ എസക് നൃത്യൻ

- പ്രപഞ്ചത്തക്കുറിച്ചുള്ള എസക് നൃത്യൻ മഹാപ്രതിഭയുടെ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇവിടെ പ്രതിഫലിക്കുന്നത്. ചർച്ചചെയ്യു.

വെള്ളപ്പുക്കം

ജലമേന്തിയോടിക്കിതച്ചു മേഖലം
മലയിൽത്തടങ്ങു കമിച്ചനു വീണു
കൊടുമുടിക്കടിയിലേക്കുരുള്ളും കുടതിരെ
പടപട ശബ്ദങ്ങൾ കേൾപ്പതിലേ?തന്നീർ
ചിതറിതെറിപ്പതു കാഞ്ഞതിലേ
പുഴയിൽ മലവെള്ളം പൊങ്ങിവനു;
കരകൾ കവിഞ്ഞു; വയൽ നിറഞ്ഞു
പടിയോളം വന്നെന്തൈ, തൊടിയിലും ചെന്നെന്തൈ;
തൊടിയിലീ മുറ്റതുമോടിയെത്തും, വെള്ള-
മൊടുവിലിന്യത്തുമേറിമെത്തും!

ചെറുവണ്ണി വേഗമിരക്കി വയ്ക്കു;
കുറിയ നയസും തിരഞ്ഞെടുക്കു,
തൊടിയിനു വയലിലും, വയലീനു പുഴയിലും
പുഴയീനു കടലിലും പോയ്വരേണും; കയ്യും
തൃശ്യുമായൊനു പൊരുതിഡേണും!
കുതിരപോൽ വാശിത്തിമിർപ്പിനോടെ

കുതികൊള്ളുമോടി വയലിലൂടെ
കർന്നിവളനിരിലണിയംകൊണ്ടുചുത്തു വൻ-
കുമിള വെണ്ണവിത്ത് വിതച്ചിട്ടും ഞാൻ ; തിര-
കളെകൾ ഗൈന്യാൽ കൊത്തി നീക്കിട്ടും ഞാൻ

വയലും പുഴയും കടന്നു പോകാം;
കടലിൽക്കടലിൽ പകർന്നു പോകാം;
പഴയകാലത്തു കൊള്ളംബന്ധുപോയപോൽ
പുതിയലോകങ്ങൾ തിരഞ്ഞുപോകാം; നമ്മൾ
പുതുവാനവച്ചങ്ങൾ* തേടിപ്പോകാം

ഉലകിൻ പുലരിയിലീടിക്കുടി
ഉരുകാത്തവെൺകുളിർ മണ്ണതുമുടി
ഡുവദീപ്പതി തുള്ളികളിക്കുന്നതായോരു
നവലോകമേരു വടക്കുണ്ടതേ; മിന്നും
ഡുവന്തിൻ നേരെ മുകളിലതേ

അകളക്ക് ‘രെസ്കിമോ’പിള്ളർ ചെമേ
അവിടെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിപ്പു നമ്മ
അതിദൃഢമാമേതോ ജന്മത്തിൽ, കളികളി-
ലവരുറ കൂടുകാരായിരുന്നു; തമ്മിൽ
അകലെയായിട്ടെത്തേ നാൾ കഴിഞ്ഞു!

അറുപത്തു നാഴിക നിന്നു പെയ്യും
നുറുനിലാവത്തു നാം നൃത്തം ചെയ്യും
ഉരുളറ നായ്വണിയേറി നീർക്കുന്നമാർ-
നുരുകാത്ത മണ്ണത്തിൽപ്പുതണ്ണുരങ്ങും വെള്ള-
കരടിവേട്ടയ്ക്കു മുതിർന്നിരങ്ങും

തിരകളുറഞ്ഞത്തിൻ കീഴിൽ മേവും
നരയണി‘സ്റ്റീൽ’മീൻ തിരഞ്ഞുപോകും;
കരളിലെച്ചോര തന്നക്കുണ്ണിനെയുട്ടുന
പരമാർമ്മി‘പെൻഗി’നെപ്പാർത്തു തങ്ങും; മണ്ണു-
തറയിൽ മാനോലു പുതച്ചുരങ്ങും.

* ചാകവാളങ്ങൾ

ഉടനെയെൻ വണ്ണിയിരക്കി വയ്ക്കു,
 എനാടിയിൽ തുഴയുമെടുത്തു നൽകു
 യൃതിയിൽ പുറപ്പെട്ടു പോകാത്തകിൽ മലവെള്ള-
 മതിനുടെ പാടിനു പോകുമല്ലോ;യാത്ര-
 യതിനോടു കൂടിക്കഴിയുമല്ലോ.

-എൻ. വി. കുഷ്ണവാരുർ

വായിക്കാം കണ്ണഭ്രംഗം

- കവിതയിൽ മഴയുടെ വരവ് അനുഭവപ്പെടുന്നതെങ്ങനെയാണ്?
- തോണിയാത്ര കൊള്ളംബസ്സിന്റെ യാത്ര പോലെയായിരിക്കുമെന്ന് കവി കരുതുന്നതെന്തുകൊണ്ടാവാം?
- തോണിയാത്രയ്ക്കിടയിൽ കവി കാണുന്ന കാഴ്ചകളിലെ എന്തൊക്കെ കൗതുകങ്ങളാണ് നിങ്ങളെ ആകർഷിച്ചത്? അഭിപ്രായങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുക.

പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ണഭ്രംഗം

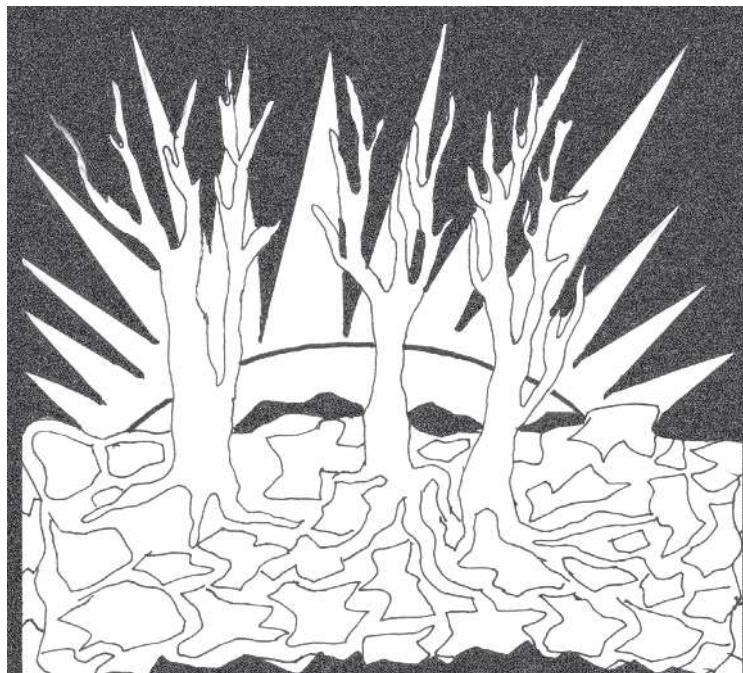
- പീലിയിലെ കണ്ണ് എന്നതിനെ ‘പീലിക്കണ്ണ്’ എന്നു ചേർത്തുപറയാം. ഇതുപോലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കവിതയിൽനിന്നു കണ്ണഭ്രംഗി വിശദീകരിക്കു.
- “പുതിയ ലോകങ്ങൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പോകാം; നമ്മൾ പുതുവാനവടങ്ങൾ തെറിപ്പോകാം.”
പുതിയ ലോകങ്ങൾ, പുതുവാനവടം എന്നീ പ്രയോഗങ്ങൾ യാത്രയ്ക്കു നൽകുന്ന അർഥതലങ്ങൾ എന്തല്ലാമാണ്?

കവിതാപഠനം

- ‘വെള്ളപ്പോകൾ’ എന്ന കവിതയുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാവുന്ന ആശയമേഖലയെ ഇങ്ങനെ പട്ടികപ്പെടുത്താം.
 - * സാഹസികയാത്ര
 - * അപരിചിതലോകങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം
 - * പ്രകൃതിയോടിണങ്ങിയ നിഷ്കളങ്ങൾ ജീവിതത്തോടുള്ള താൽപൂര്യം
 - *
- പട്ടികപ്പെടുത്തിയ ആശയങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് കവിതയ്ക്ക് ഒരു പഠനം തയാറാക്കുക.

അശാന്തിയുടെ വേനലിലെ കൂളിൽ

കിണറുകൾ വർദ്ധിതമാക്കുന്നു. കൂളങ്ങളും പുഴകളും വരണ്ടു. പച്ചനിറം മങ്ങി പൊടിയും അഴുക്കും പുരണ്ട് ഭൂമി നാലേറോധായി കൂളിക്കാ നൊത്തിട്ടില്ലാത്ത മുവപ്രകൃതിയോടെ വിളറിക്കിടക്കുന്നു. വല്ലപ്പോ ശുമേ ഒരു ഇലയനക്കമുള്ളു. പിശുക്കിപ്പിടിച്ചു വീശുന ആ കാറ്റും ചുടുകാറ്റ്. ഇത്രയേറെ ചുടെങ്ങനെ? ഭൂഗർഭജലം എവിടെപ്പോയി? ഇതിലേ വീശിയിരുന്ന കാറ്റ് എന്തെ ഇത്ര മടിയനായിത്തീരാൻ? നൃഗാണ്ഡുകളായുള്ള പതിവുകൾ എന്തുകൊണ്ടു തെറ്റുന്നു?

അതിവർഷമോ പ്രളയമോ ആയാലും വരൾച്ചയായാലും പരിതസ്ഥി തികൾ അസഹ്യമാവുമോ ശ്വാസം ഇങ്ങനെ ചില ചോദ്യങ്ങൾ നാം നമോടുതനെ ചോദിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഹകര്യത്തിനും സന്തോഷ ത്തിനും അവബേബാധത്തിനും അനുസരിച്ചുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ ഉരുത്തിരിയുന്നു. ഇവ ശരിയായാലും തെറ്റായാലും

ഇവയുടെ വെളിച്ച് തതിൽ നമുക്ക് ആവുന്ന എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ നാം മിക്കവാറും ഒരുണ്ടാറില്ല. ചുറ്റുപാടുകൾ അൽപ്പം ആശ്രാസകരമാവുന്നതോടെ ഈ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാം നാം മറന്നുപോകുന്നു. അല്ലാതെത്തന്നെ ഉണ്ടാക്കിയും ആയിരം സംഗതികൾ ആലോച്ചിക്കാനും ചെയ്തുതീർക്കാനും. പാലത്തിന്തികിൽ എത്തുംനോഡാലോച്ചിക്കാം പാലം കടക്കുന്ന കാര്യം എന്നാരു പഴമൊഴി ഇക്കാര്യത്തിൽ നമുക്കു പിന്തുണയായും ഉണ്ട്.

പക്ഷേ, മോഡേസ് സയൻസ് ഇഫോർമേഷൻ നമുക്കു തരുന്ന അറിവുകൾ വച്ചു നോക്കിയാൽ ഈ പാലം ഒരു പ്രത്യേകതരം പാലമാണ്. വളരെ മുൻകൂട്ടി വേണ്ടതു ആലോച്ചിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഒരിക്കലും മറുകരയിലെ തതാൻ പറ്റാതെ വരാം. മാത്രമല്ല, ഇതിന് സാരമായ കോരുകേക്ക് വന്നുപോയാൽ പിന്നീടൊരിക്കലും നേരെയാക്കാൻ പറ്റുകയുമില്ല!

മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയിലധികപ്പറ്റാണോ, അതോ പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗമാണോ എന്ന തർക്കം ഇന്നില്ലോ. അതു തീർന്നുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ജീവി എന്ന നിലയിൽ മനുഷ്യൻ പ്രകൃതിയെ മാറ്റി തീർക്കുന്നു. എങ്കിലും മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയുടെ ഭാഗം തന്നെ, അധികപ്പറ്റില്ലോ എന്നു തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഏകകോശജീവി മുതൽ എല്ലാ ജീവികളും പ്രകൃതിയെ ആവയുടെ നിലയിൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നു എന്ന അറിവിൽനിന്നാണ് ഈ ആവബോധം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത്. അതോടൊപ്പുമുണ്ടായ മറ്റാരു തിരിച്ചിറിവ്, മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ജീവലോകത്തിലെ കളിയുടെ നിയമം തെറ്റിച്ചു കളിക്കുന്ന ജീവി എന്നതാണ്.

എങ്ങനെയെന്നു കാണാൻ വിഷമമില്ല. ഇതര ജീവികൾ പ്രകൃതിയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റങ്ങൾ പലതിനും മറുമരുന്നായ മാറ്റങ്ങളാണ് ഓരോ ജീവിയും ജനിപ്പിക്കുന്നത്. തനിക്കാവശ്യമുള്ളത് മറ്റുള്ളവർ പുറത്തുള്ളുന്നതാണ്, താൻ പുറത്തുള്ളുന്നത് മറ്റു ജീവജാലങ്ങളിൽ പലതിനും ആവശ്യമുള്ളതാണ്. വട്ടത്തിൽ നിന്നു കളിക്കുന്ന ഒരു തരം പത്രപാസുകളിൽ മുറക്കെട്ടാതെ പങ്കട്ടുകുന്നപോലെയാണിത്. കളിയല്ല, ജീവനരണകാര്യമാണെന്നു മാത്രം.

ചുറ്റുമുള്ള ഏതു ജീവിയെ നിരീക്ഷിച്ചാലും ഈതു മനസ്സിലാവും. ചങ്ങലയിലെ ഓരോ കണ്ണിയാണ് ഓരോ ജീവിയും വർഗവും. പരസ്പരാശ്രയമാണ് നിലനിൽപ്പിന്റെ അടിത്തരം. ഒരു ജീവിക്കോ വർഗത്തിനോ മാത്രമായി നിലനിൽപ്പ് എന്നാണ് സാധ്യമല്ല. മറ്റു വർഗങ്ങൾക്ക് മുറിവേൽക്കുന്നതിന്റെ അളവനുസരിച്ച് ആവയെ ആശയിച്ചു കഴിയുന്ന വർഗത്തിന് വംശനാശത്തിന്റെ മുന്നറിയപ്പെട്ടു കിട്ടും. ആ മുന്നറിയപ്പെട്ട ആവശ്യനിശ്ചാരി സംഗതികൾ ശരിയാകാൻ പിന്നെ കോടിക്കണ്ണക്കിനു വർഷങ്ങളെടുക്കുമെന്നാണ് സയൻസ് ഇഫോർമേഷൻ കണ്ണത്തിയിൽക്കുന്നത്. ചിലിഫോർമേറ്റുകാലം കൊണ്ടും മുൻസപ്പിത്തിയിൽ എത്തില്ല.

ങ്ങരെ ജീവിവർഗ്ഗത്തിലെത്തനെ വിഭിന്ന വിഭാഗങ്ങൾ തമ്മിലും കാണാച്ചുങ്ങലുകളുടെ ഇതേ കെട്ടുകളുണ്ട്. ഭിന്നനിറത്തിലോ വലുപ്പത്തിലോ ആകുത്തിയിലോ ആകാം, ഭക്ഷണരീതിയിലാകാം, പൊറുതിയിലാകാം, വിശ്വാസത്തിലാകാം. ഓരോ സൃഷ്ടിയും സുക്ഷ്മതലത്തിൽ മറ്റല്ലോ സൃഷ്ടികളിൽനിന്നും ഭിന്നമാണ് എന്നിടംവരെ ഈ വൈവിധ്യം നീളുന്നു. ഭിന്നതകൾക്ക് പ്രകടന സ്ഥാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുന്ന അളവിലാണ് സമവായവും സമന്വയവും സാധിക്കുന്നത്. ഏകതാനമായാൽ നിർജീവമായി.

പ്രത്യുഥാസ്തങ്ങളുടെയും വിശ്വാസങ്ങളുടെയും ദേശീയതയുടെയും വംശീയതയുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണുന്ന ചേർച്ചയില്ലായ്മകൾ പ്രകൃതിദത്തമാണെന്നു ചുരുക്കം. ജീവമണ്ഡലമെന്ന പട്ടപരവതാനിയിൽ അനേകക്കോടി നൂലിടകൾ തുനിച്ചേർക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരിഞ്ചെപാടിയാൽ പരവതാനി നാശമായി. ഏച്ചു കെട്ടിയാൽ മുഴച്ചിരിക്കും. കാലാന്തരത്തിൽ ആ മുഴപ്പ് ഔടപ്പെടലായി കലാശിക്കുകയും ചെയ്യും.

സമാന സഭാവങ്ങളുടെ പേരിൽ കൂട്ടംചേർന്ന് മറ്റുള്ളവരെ ഉമ്മുലനും ചെയ്യാനും സന്തം ജീവിതരീതി ഏകതാനമായി നിലവിൽ വരുത്താനും ശ്രമിക്കുന്ന മംഡലമാർ ആത്മഹത്യക്കാണ് വഴിയോരുക്കുന്നതെന്ന മുന്നിയിപ്പാണ് മോഡേൻ സയൻസ് ഈ വൈദിപാടിലുടെ നൽകുന്നത്. പ്രകൃതിയിലെ വൈവിധ്യങ്ങളെ പ്ലാറ്റോം സർജിനി ലും ദേശങ്ങളെ കൊലയിലുടെയോ ഫോൺിങ്ങിലുടെയോ ഒടുക്കാമെന്ന ചിന്ത ഭൂമിയെ മൊത്തമായി എയർക്കണ്ടിഷൻ ചെയ്തുകള്ളുയാമെന്ന ചിന്തയേക്കാൾ അബദ്ധജനിലമാണ്.

പ്രകൃതിയോടു നാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ ക്രൂരതകളുടെ ഫലമാണ് വേനലുകളുടെ ക്രൂരതയായി നമുക്കു തിരികെ കിട്ടുന്നത് എന്തിരിച്ചിരിവിന്റെ കുടെയാണ് വൈവിധ്യങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഈ പുതിയ വിജ്ഞാനം ഇതേ വേനൽച്ചുടിൽത്തെന്നു നമുക്കു ലഭിക്കുന്നത്. അരുതായ്മകളിൽനിന്ന് വിവേചനത്തിലുടെ മോചനത്തിനുള്ള വഴിതുറക്കുകയായി എന്ന ഉർക്കുളിരാണ് ഈ കൊടുംചുടിൽ ആകെയുള്ള ഇത്തിരി ആശ്വാസം.

ആദ്യമുണ്ടായ കിളിക്കേ പുഴുവിനെക്കിട്ടു, അതിനാൽ എന്തിലും ആദ്യവും മുന്നിലും എത്തണം എന്നു പഠിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ടീച്ചറോട് കൂട്ടിയുടെ ചോദ്യം, “അ പാവം പുഴുവിനെ ആരും ഒന്നും പഠിപ്പിച്ചില്ലോ? അതിനു കുറച്ചു വൈകി ഉണ്ടനാൽ മതിയായി രൂപീക്കും, ടീച്ചർ?”

- സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

വായിക്കാം കണ്ണത്തോം

- “ചുറ്റുപട്ടുകൾ അൽപ്പം ആശ്വാസമാകുന്നതോടെ ഈ വക കാര്യങ്ങളെല്ലാം നാം മറന്നുപോകുന്നു.”
എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ലേവേകൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നത്?
- വടത്തിൽനിന്ന് കളിക്കുന്ന ഒരു തരം പത്രപാസുകളിയാണ് പ്രകൃതിയിൽ നടക്കുന്നതെന്ന് ലേവേകൻ പറയുന്നതിന്റെ പൊരുളെന്ത്?
- “പാലത്തിനർക്കിൽ എത്തുനേവാഴാലോച്ചിക്കാം പാലം കടക്കുന്ന കാര്യം”
ഈ പഴമൊഴി സന്ദർഭവുമായി എങ്ങനെ യോജിക്കുന്നു?
പാംഭാഗത്തുനിന്ന് ഇത്തരത്തിലുള്ള മറ്റു പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ണത്തി വ്യാവ്യാമിക്കു.

സംവാദത്തിലേർപ്പും

- “മനുഷ്യൻ മാത്രമാണ് ജീവലോകത്തിൽ കളിയുടെ നിയമം തെറ്റിച്ചു കളിക്കുന്ന ജീവി.”
ഈ അഭിപ്രായത്തോട് നിങ്ങൾ യോജിക്കുന്നുണ്ടോ?

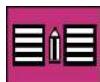
നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കു

- “പ്രകൃതിയോട് നാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞ ക്രൂരതകളുടെ ഫലമാണ് വേന്നലുകളുടെ ക്രൂരതയായി തിരികെ കിട്ടുന്നത്”
- ഈ പ്രസ്താവനയോടുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണമെന്ത്?

പദം മാറിയെഴുതും

- * വിവിധം : വൈവിധ്യം
- * ശിഥിലം :
- * : വൈപുല്യം
- * : ഗൈർമ്മല്യം

താരതമ്യക്കുറിപ്പ്

- “മർത്ത്യനും മൃഗവുമീ വ്യക്ഷവും നക്ഷത്രവും
പട്ടനുശേഷാനിൽ കോർക്ക്ക്രൈപ്പട്ടണത്ത് മണികളാം
കഷിപ്രമിച്ചരാചരമാനായി തളർന്നു പോ-
മിപ്രപഞ്ചത്തിൻ നാധീംരവുക്കുകിൽ”

- പി. കുണ്ഠിരാമൻ നായർ

ലേവന്തിലെ ആശയങ്ങൾ ഈ കാവ്യഭാഗവുമായി താരതമ്യംചെയ്ത്
കുറിപ്പ് തയാറാക്കു.

നിവേദനം തയാറാക്കുക

- നിങ്ങളുടെ പ്രദേശത്ത് നടക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും പ്രകൃതിചുംഖണ
തനിനെന്തിരെ അധികാരികൾക്ക് നൽകാൻ ഒരു നിവേദനം തയാറാക്കുക.

മീനുകളുടെ ആകാശവും പറവകളുടെ ഭൂമിയും

പത്താംവയസ്സിന്റെ മൂസിൽ, ഉത്തമൻ രബ്ദുമാസത്തെ സ്കൂൾ അവധി ആശ്വാസിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്ന ദിവസത്തിന്റെ ആദ്യ വേക്കുന്നേരമാണിന്.

“മോനേ, ഇങ്ങനെ തുങ്ങിനിൽക്കലേ, താഴെ വീഴും.”

അമ്മയുടെ വിളിയെ അവൻ കാറ്റിലുടെ പരത്തിവിട്ടു. പക്ഷികൾ കൂടും തെറ്റാതെ ഉത്തമർഹി വിടിനു തൊട്ടുതാഴേയുള്ള വയലിലേ കൂർ എത്തിച്ചേർന്നു, താഴന് വട്ടത്തിൽ പറന്നുകളിച്ചു. തിടുക്കെ തിൽ, വലിച്ചുനീട്ടിയ കയർപോലെ നീംബുനിവർന്ന് നിരയോപ്പി ചു വയലിന്പുറമുള്ള കുന്നിൻമുകളിലേക്കു പറന്നു. ഉത്തമൻ മാവിൻകൊമ്പിലെ പിടിവിട്ട് നിലത്തേക്കു ചാടി. അരയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന പാർശ്വ വലിച്ചുകയറ്റി മുറ്റത്തിൽന്ന് അറ്റത്തു വന്ന് കൈകൾ പിറക്കിലേക്കു വച്ച് ഹൃദയം തുറന്നു.

കാതുകൾ തുറന്നു.

കണ്ണുകൾ തുറന്നു.

വെവകുന്നേരത്തെ കാറ്റിൽന്ന് ഗന്ധം ആവാഹിച്ചെടുത്തു. നിഴ്ഞ്ഞു വും ഉള്ളിലേക്കു നുശ്രാനിങ്ങുന്നതുമായ ഈ നോട്ടവും നിൽപ്പും അച്ചന്നിൽനിന്ന് പകർത്തിയെടുത്തതാണ്. കഴുത്തിനു കീഴ്പ്പോട് അനങ്ങാതെ കണ്ണുകൾ മാത്രം ചലിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങൾ. വയലും കാറ്റും കുന്നുകളും വൃക്ഷങ്ങളും കാഴ്ചയിലുടെ ഹൃദയപരവതാ നിയിലേക്കു മണ്ണിൽന്ന് ഗന്ധത്തോടെ ഇറങ്ങിവരുന്ന നേരം. തന്നു തത കാറ്റ് ഉഞ്ചേരു വന്നു പൊതിഞ്ഞെടുത്തു. ഉത്തമൻ കണ്ണുകൾ തുന്പിക്കളുപ്പോലെ വയലിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചേന്നു. ശേഷം നോട്ട് വയലിന്പുറമുള്ള കുന്നിൻമുകളിലേക്ക് എത്തിപ്പെട്ടു. കുത്ത നെ ചരിവുള്ള കുന്നിൻമുകളിൽ കാറ്റിനോപ്പം കടുപച്ചനിറത്താൽ കൂടുന്നേരന്ന് ആടുകയാണ് വൃക്ഷക്കൊമ്പുകൾ. തൊട്ടുമുൻപ് കുടണ്ണതെ പക്ഷികളുല്ലാം ഏതേതു മരങ്ങളിലായിരിക്കും കുടുവച്ച് കഴിയുന്നതെന്നറിയാനായി അവൻ പതിവുപോലെ കൊതിച്ചു. കഴുതു നീട്ടി ഏന്തിവലിഞ്ഞെന്നതാരു പരതൽ. പക്ഷികളെ വൃക്ഷങ്ങളിൽ കാണാൻ എന്നും അവൻ കൊതിച്ചു. പക്ഷേ, ദൂരം സുഖ്യിച്ച അവധിത്തയിൽ അവൻ കാഴ്ച മണ്ണിലേക്കുന്നപോലെ പുണ്ഡുപോയി. ഇരുട്ട് വേഗത്തിൽ വന്ന് കുന്നിനെ മറച്ചുകളഞ്ഞു.

തിരിഞ്ഞുനടക്കുന്നോൾ തന്റെ വീടിൽന്ന് ചുറ്റുമുള്ള ചെന്നരത്തി ചെടിയുടെ വേലിക്കപ്പേരും കുറ്റൻമതിലിനുള്ളിൽ പരന്നുകിടക്കുന്ന പുതിയ വീടിലേക്ക് അവൻ ശ്രദ്ധ പാളിവീണു. അപ്പോഴും അതിന്റെ വാതിലുകളും ജനലുകളും അഞ്ഞതുതന്നെയാണു കിടക്കുന്നത്.

മെർക്കുറിവിളക്കുകൾ വെളിച്ചും വിതറിക്കിടക്കുന്ന ആ വീടിലേക്കുള്ള നോട്ടത്തെ മുറിച്ചിട്ട് ഉത്തമൻ കുണ്ഡപോലുള്ള തന്റെ വീടിനുള്ളിലേക്കു കയറി.

സുരൂൻ പരിസരങ്ങളിലെല്ലാം പൊത്തിപ്പിടിച്ചു കിടക്കുന്ന മണ്ണി നെ തുടച്ചുട്ടക്കാൻ ആരംഭിച്ചു. അവഗ്രഹിക്കുന്ന ഉറക്കത്തെ കുടി കുടഞ്ഞിട്ട് ഉത്തമൻ മുറ്റത്തേക്കിരഞ്ഞി. അവൻ്റെ നോട്ടം ആ വലിയ വീടിന്റെ അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കുറുൻ ശ്രദ്ധിൽ ചെന്നു പതിഞ്ഞു. മുന്നോട്ടു ചലിക്കുന്നതോറും കണ്ണുകൾ വീടിന്റെ ഉയർത്തിലേക്കു പറന്നു. രണ്ടാം നിലയിലെ മുറിയുടെ ജനാലപ്പാളി പെട്ടെന്നു തുറക്കപ്പെട്ടു. വെളുത്തുതടിച്ച ഒരു മുഖം മേയിം ചെയ്തതുപോലെ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു. ഉത്തമൻ അവനുനേരെ കണ്ണുകൾ തുറപ്പിച്ചു.

“തടിയൻ.”

അവരുടെ നോട്ടങ്ങൾ ഒന്നുരസി. ഉത്തമൻ തടിയനെ അവഗണിച്ച് മാവിനടുത്തേക്ക് ഓടിച്ചേന്നു കൊന്നിലേക്കു ചാടിപ്പിടിച്ചു തുണ്ടി ആടിയാടി തടിയനു മുഖം കൊടുത്തു. കാലുകൾ മടക്കയും നിവർത്തിയും ആട്ടത്തിന്റെ വേഗം കുട്ടി. പതുക്കൈ ഒരു കൈവിട്ട് ദറ്റക്കൈയിൽ ആടിയാടി അഭ്യാസിയായി സ്വയം പ്രദർശിപ്പിക്കവേ തടിയൻ ജാലകപ്പാളി ശക്തിയായി അടച്ചു. ഉത്തമൻ മുഖമിരുണ്ടു. ആട്ടത്തിന്റെ വേഗം കുറഞ്ഞു. നിരാഗ യിൽ കൃതിർന്നതുപോലെ അവൻ മാവിൻകൊന്നിൽനിന്ന് പിടിവിട്ടു. അടഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ജനാല നോക്കി പിറുപിറുത്തു:

“കുശുന്നൻ, തടിയൻ.”

കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് അവൻ മാവിൻചുവട്ടിൽ പരുങ്ങിനിന്നു. ഇടയ്ക്കിടെ തടിയൻ്റെ വീടിലെ ഏതെങ്കിലും ജനാലകൾ തുറക്കുന്നുണ്ടായെന്നു പറതി.

പെട്ടെന്ന് അവൻ്റെ മുന്നിലേക്ക് എന്നോ വരുന്നതു കണ്ട് പിറക്കോട്ടു നീങ്ങി. ഒരു ടെന്നിസ്ബോൾ ഉരുണ്ടുപോകുന്നതിനിടയിൽ അതിനെ ആവശ്യം ചെയ്ത വെളുത്ത കടലാസ് മറ്റാരി നേരത്കു തെരിച്ചുവീണു. ഉത്തമൻ ഓടിച്ചേന്ന് കടലാസ് നിവർത്തി വായിച്ചു:

“നീ, ആത്ര വലിയ അഭ്യാസിയൊന്നുമല്ല.

എൻ്റെ വീടിലെ പുച്ചപോലും ഇതിനേക്കാൾ

ഡംഗിയായി ചാടിക്കളിക്കും. എന്നും

നീ തുണ്ടിനിൽക്കുന്നോൾ നിന്റെ പാറ്റ്

അഴിഞ്ഞുപോകുന്നത്

തൊൻ കാണാറുണ്ട്. ഹാ...ഹാ...”

- ജൻടി തോമസ്

ഉത്തമൻ ഓടിച്ചുന്ന് തന്റെ പേപ്പറും പേനയുമെടുത്ത് എഴുതി:

“നീ, പോടാ തടിയാ... പൊങ്ങച്ചക്കാരാ.
നിന്റെ ശത്രു”

- ഉത്തമൻ

അതെ പതിൽ ചുരുട്ടി തുറന്നുവച്ചു ജനാലയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് ഉന്നു പിച്ചയ്ക്കാതെ എറിഞ്ഞു. ജൻടി തോമൻ ജനാല അടച്ചു. എറെ സമയം പിന്നിട്ടിട്ടും അനക്കമൊന്നുമില്ല. ഉത്തമൻ പതു കൈ ആ കുറുൻ ഗ്രേറിനർക്കിലേക്കു പതുങ്ങിച്ചുന്നു. മുവം ഗ്രേറിൽ പതിച്ചുവച്ചു. അവൻ നോട്ടം ഒരുക്കിവച്ചു മുറ്റത്തെ പുക്കളിലേക്കു വണ്ണുകളായി ചെന്നു.

“പുക്കൾ... തടാകം.... ഉഭഞ്ഞാൽ... പക്ഷികൾ...”

കണ്ണിൽപ്പെടുന്നതിന്റെയെല്ലാം പേരുകൾ പതിവുപോലെ ഉരു വിട്ടു. പല തവണകളായി ഈ വിടിന്റെ മുറ്റത്തെക്കു കടക്കാ നായി ശ്രമിക്കുന്നു. ഉത്തമൻ ഗേറ്റിൽ പിടിമുറുക്കി. പച്ചപ്പേരിൽ നിരിഞ്ഞ മുറ്റത്തിന്റെ ഒരു കോൺഡിനേഷൻ നിൽക്കുന്ന വലിയ പ കഷിക്കുട്ടിലേക്ക് എന്തിവലിഞ്ഞു നോക്കി. കുട്ടിനുള്ളിലെ വ്യ ത്യസ്ത നിറങ്ങളിലുള്ള പക്ഷികളെ നോക്കി അവൻ ചിരിച്ചു. അനിയന്ത്രിതമായ ആഗ്രഹത്തോടെ വീണ്ടും വീണ്ടും ചിരിച്ചു. ഒടുക്കം പതിവുപോലെ ആ മുറ്റത്തെക്കു പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയാതെ മടങ്ങി.

ഒരുക്കുടം എലികൾ രാത്രിയിൽ വിശാലമായൊരു ബേക്കിയു ദെ ഉള്ളിലേക്കു കയറിച്ചുന്ന്, വന്നു കേക്കുകളിലേക്കു ചാടി വീഴുകയും കേക്കിനുള്ളിലേക്കു പുണ്ണുപോവുകയും നിറമേ റിയ ക്രീമുകൾ പരസ്പരം വാരിപ്പുത്തി മത്സരിക്കുകയും ചെ ഇന്ന കാർട്ടൂൺ സിനിമയുടെ ചിരിച്ചുശിയിൽപ്പെട്ട് കിടക്കുക യാണ് ജൻടി തോമൻ. ആധംബരത്തിലും പൊങ്ങച്ചത്തിലും പപ്പയും മമയും നീന്തിക്കുള്ളിച്ചു വരുന്നതുവരെ അവൻ ഇ തതരം നേരബോക്കുകളിൽ രസിച്ചിരിക്കും. പുറത്തെക്കു പോ കാൻ കഴിയാതെ, മഴയും വെയിലും കൊള്ളാതെ മുറിയിൽ അവധിക്കാലം പോകുകയാണ്, ജൻടി. സ്കൈനിൽ എലിക ഇട വാശിയും ദൈരുവ്യും ഏറിവന്നു. അനേരം ജൻടിയു ദെ വെള്ളത്തുകൊഴുത്തു തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ശരീരം എലികളു ദെ ചടുലതയ്ക്കാണ്ടും ചിരിച്ചു, കുലുങ്ങിത്തുള്ളുന്നി. വാർധ ക്കും വിഴുങ്ങിക്കാണ്ടിരിക്കുന്ന ജോലിക്കാരൻ ഭാസ്കരൻ എ തിവലിഞ്ഞ് മുറിയിലേക്കു വന്നു.

“ജൻട്രി...”

അവൻ വിളി കേൾക്കാത്ത ഭാവത്തിൽ ടി. വിയിലേക്ക് ലയിച്ചു.

“നീ, ഇവിടെ ഇരുന്നു ടി. വി. കണ്ണാ. മുറുതെത പക്ഷികളെ മോ ഷ്ടിക്കാൻ ഒരുത്തൻ രണ്ടു ദിവസമായിട്ട് ചുറ്റിക്കരഞ്ഞുണ്ട്.”

ജൻട്രി തോമസ് ടി.വിയുടെ റിമോട്ട് ബൈഡിലേക്കു വലിച്ചുറിത്തു. കസേരയിൽനിന്നു ചാടി എഴുന്നേറ്റു.

“കറുത്തുമെലിഞ്ഞ ഒരുത്തന്മേം, അടുത്ത വീടിലെ...?”

“ഉം” - ഭാസ്കരൻ തരപ്പിച്ചു മുളി.

ജൻട്രി ജനാല തുറന്നു. അവിടെയെങ്ങും ഉത്തമഗ്രേ ചലനങ്ങളില്ല. ജൻട്രി തിട്ടുക്കത്തിൽ അലമാര തുറന്നു തന്റെ ബൈഡിനോക്കു പഠി കൈയിലെടുത്തു മാവിന്നുകൊണ്ടിലേക്ക് ഹോക്കസ് ചെയ്തു.

ഇലക്കെള്ള ചുഴനു പരതിക്കൊണ്ടിരിക്കു ഒരു കൊന്ധിലേക്കു കാലു നീട്ടി മാവിരെ പദ്ധതിൽ ചാരി ഇതിക്കുന്ന ഉത്തമനെ വൈബനാക്കുലർ പിടിച്ചെടുത്തു.

“യെസ്സ്, കണ്ണുപിടിച്ചു.”

“എവിടെ, നോക്കേടു” - ഭാസ്കരരെ കുറുകിയ കഴുത്തു വലിഞ്ഞു നീണ്ടു.

“അകിളിവിടെ നിൽക്ക്, ഈ വൈബനാക്കുലറുണ്ടോ, ഇതാണ് എൻ്റെ ആയുധം. അവരെ ഓരോ നീക്കവും ഞാൻ പിടിച്ചെടുത്തിരിക്കും.”

ഉത്തമൻ മാവിസ്കൊന്ധിൽനിന്നു താഴേക്ക് ഇറങ്ങി. അനേരം ജൻടി ഡിറ്റക്ടീവ് കാർട്ടുൺിലെ നായകനെപ്പോലെ, കുനിഞ്ഞും നിവർന്നും പാതി മറഞ്ഞുനിന്നും ജനാലയുടെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലേക്കും തെരിച്ചു മാറിക്കൊണ്ട് ഉത്തമൻ ചെറുനീക്കങ്ങളെ പിന്തുചർന്നു. ഉത്തമൻ നിലത്തുകിടക്കുന്ന വെട്ടുകത്തിയെടുത്ത് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു.

“ഓ, മെമ്മേ ഗോധ്യ. അങ്കിൾ, അവൻ കത്തിയെടുത്തിരിക്കുന്നു. ഈ ഞോട്ട് വരുമോ?” ജൻടി വൈബനാക്കുലറിൽനിന്നു കണ്ണുകളെ ടുക്കാതെ ദേപ്പുഡോടെ ചോദിച്ചു:

“ഈഞ്ഞോട്ട് വരാനുള്ള ദെയരും അവനില്ല ജൻടി.”

ഉത്തമൻ വേലിക്കൊന്ധ് മുറിച്ചെടുത്ത് അറ്റം ചെത്തി കുർപ്പിച്ചിട്ടു. “അങ്കിൾ, അവൻ കൊന്ധുകൾ ചെത്തിക്കുർപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ എറിയാനാണോ?” ഭാസ്കരൻ അത് കേട്ടതായി നടക്കാതെ കുറച്ചുകൊണ്ട് താഴേക്ക് ഇറങ്ങി. ജൻടി വൈബനാക്കുലർ മാറ്റി പീടിച്ച് ജനാല ആശ്വത്തെച്ചു.

“നിന്നക്ക് ഞാൻ വെച്ചിട്ടുണ്ടോ, തടിയാ” - ഉത്തമൻ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു.

ജലിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഉച്ചവെയിൽ പതുക്കപ്പെട്ടുകൈ തളർന്നു നിറം വറ്റി. ഉത്തമൻ ജൻടിയുടെ വീടിലേക്കും പരിസരത്തെക്കും ചുഴനു നോട്ടമെന്നിന്നു. ആരെയും കാണാനില്ല. വേലിയിലേക്ക് ഒന്നുരുണ്ട് പക്ഷികൾ പറന്നുവരുകയും ഇലക്കർക്കു ചുടുപകർന്ന് മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. വേലിക്കപ്പെട്ടിരത്തുനിന്ന് ആടിരെ കരച്ചിൽ കോർക്കാം. അവൻ ദെയരുത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠനികിൽച്ചെപ്പന്നു. മതിലിനു ചുറ്റും നടന്നു. വീടിരെ പിറകിലായി ചാഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വണ്ണമേരിയ മരം കണ്ണുപിടിച്ചു, ഒടും പതരാതെ ഒരാവേശ തതിരെ കുതിപ്പിൽ പാഞ്ഞുകയറി. കൊന്ധിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന

അബ്ദാൻ ഉത്തമനെ കണ്ടതും ഉച്ചിയിലേക്കു പാണ്ടു. കൈകൾ രണ്ടും മതിലിൽ കുത്തിവച്ചു. കഴുത് മുറ്റത്തേക്കു നീട്ടിപ്പിടിച്ചു.

“ഹാവു ആരുമില്ല” - അവൻ മുറ്റത്തേക്ക് ചാടി നിവർന്നു. പക്ഷി കുടിന്തേ അടുത്തേക്ക് കഷണത്തിൽ നടന്നു. നെറ്റിനുള്ളിൽ തു ഞിക്കിടക്കുന്ന മൺകുടത്തിൽ, ഉണങ്ങിയ കൊമ്പുകൾക്കു മുകളിൽ നിൽക്കുന്ന പക്ഷികളെ അവൻ നിറഞ്ഞുപൊങ്ങുന്ന ആൾവാദത്താടെ കണ്ടുനിന്നു.

“എത്ര പ്രാവശ്യമായി നിങ്ങളുടെയടുത്തു വരാൻ തോൻ കൊതിക്കണ്ട്” - അവൻ പക്ഷികളോടു പറഞ്ഞു. ആ വലിയ പക്ഷിക്കുടി ഞേരുകളുടെയേക്ക് കൈനീളവേ പിറകിൽനിന്നു ഭാസ്കരരണ്ട് ഉരമുള്ള കൈ പിടിമുറുക്കി - ഉറക്കോടെ അവനെ പിറകിലേക്ക് വലിച്ചു നിലത്തേക്കിട്ടു. പച്ചപ്പുലിൽ ഉത്തമൻ മലർന്നുകിടന്നു.

“മോഷ്ടിക്കാൻ വന്നതാണ്ടോളു്?” ഭാസ്കരൻ അവൻറെ കോളറിൽ പിടിച്ചു.

അവൻറെ കണ്ണുകൾ കരഞ്ഞതുകലങ്ങി.

“അല്ല! കക്കാൻ വന്നതല്ല.”

“ജൻടി, ഓടിവം...കളുള്ളെന പിടിച്ചു്” - ഭാസ്കരൻ വലിയ വാ തു നന്നു. ജൻടി ക്രിക്കറ്റ് ബാറുമായി ഓടിവന്നു. ഉത്തമൻറെ രുക്ഷമായ നോട്ടം തട്ടി ജൻടി ഭാസ്കരരണ്ട് പിറകിലേക്കു നിന്നു.

“എൻറെ പക്ഷികളെ കക്കാൻ വന്ന കളുള്ളൻ” - ജൻടി പറഞ്ഞു.

ഭാസ്കരൻ ഉത്തമനെ ഉന്തിയുന്തി ശ്രേണി പുറത്താക്കി. ജൻടി പക്ഷിക്കുടിന്തേ നെറ്റിൽ മുഖമമർത്തി കിളികളെ കൊണ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

സുര്യൻ മണ്ണത്തിന്കുപ്പായമണിന്ത പുലതിയിൽ ജൻടിയുണ്ടന്നു. വീട് വരിഞ്ഞുകെട്ടിയ നിഴ്സ്സുത അവനെ ശാസംമുട്ടിച്ചു. നീളൻ ജനാല മലർക്കെ തുറന്നപ്പോൾ പുറത്തു കാത്തുനിന്ന കാറ്റ് അവൻറെ തുടുത്ത മുഖത്തെ ചുംബിച്ചു. ജൻടി ഉത്തമൻറെ വീടിലേക്ക് കഴുതും നീട്ടി. അവനു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയാത്ത കാഴ്ചയിൽ വാ തുറന്നപോയി. ഉത്തമൻറെ മുറ്റത്തേക്ക് ഒരുക്കുടം പ്രാവുകൾ പാറിവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവ ഉയർന്നും താഴന്നും വീണ്ടും പൊങ്ങിയും ഉത്തമനോടൊപ്പം ഉല്ലംഖനിക്കുന്നു. മണ്ണത്തിനാൽ നന്നായിരുന്ന നിൽക്കുന്ന ഇലകൾപോലും കാറ്റിനൊപ്പം അതു കണ്ണ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. ഉത്തമൻ പ്രാവുകൾക്ക് അതിമണികൾ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. തള്ളക്കോഴിയും പുതുതായി വിരിഞ്ഞ കുത്തുങ്ങളും അതുവഴി താളത്തിൽ കടന്നുപോയി. വെള്ളത്ത പ്രാവുകൾ

ഈടെ ഏണ്ണം ഏറിയേറി വരുന്നു. അവനു ചുറ്റും പ്രാവുകൾ മതി മറന്ന് ആനങ്ങിക്കുകയാണ്. ഉത്തമൻ കൈകൾ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർത്തി ചിരിക്കുന്നു. പുന്നാറ്റകൾ വേലിയിൽ വന്നിരുന്നു കാഴ്ച കണ്ട് കുളിരുകൊണ്ടു. മൺതിന്റെ പാട ഒഴിവെന്താഴിന്തു പോകു സോഭും സർഗ്ഗീയമായ ആ കാഴ്ചയുടെ പ്രഭയിൽ കൊതിയുറി ജൻടി ഉള്ളിന്തെ ചിരിയോടെ ഉത്തമനെ കൈവിശിക്കാണിച്ചു വെകിലും ഉത്തമൻ ജൻടിയെ അവഗണിച്ചുകളഞ്ഞു. പ്രാവുകൾ ഓരോരുത്തരായി പറന്നുയർന്നു. ഉത്തമൻ മാവിശചുവട്ടിലേക്ക് നടന്നു. ജൻടിയുടെ മനസ്സിൽ ഉത്തമനോടുള്ള സ്നേഹം ചുര നു.

ഉത്തമൻ മാവിലേക്കു വലിഞ്ഞുകയറി കൊബുകൾക്കുള്ളിൽ മറ എന്തിരുന്ന് ജൻടിയുടെ വീടിലേക്ക് ഒളിഞ്ഞുനോക്കി. ശ്രദ്ധ തുറ ന് ഭാസ്കരൻ പുറത്തെക്കു പോകുന്നതു കണ്ടു. ഉത്തമൻ താഴേ കു ചാടി. ഭാസ്കരൻ കാഴ്ചയ്ക്കപ്പുറമായപ്പോൾ അവൻ ജൻടിയുടെ വീടിന്റെ പിറകിലെ മരത്തിനടുത്തേക്ക് ഓടിയെത്തി. അവ നു വിശ്വസിക്കാനായില്ല- ആ മരം മുറിച്ചുകളിക്കുന്നു. നെ ഷിനുള്ളിലെ വേദനയിൽ അരിശം തീപോലെ കത്തിയാണി.

“നല്ല മരമായിരുന്നു...” അവൻ വിതുന്നി. ഉള്ളിയെടുത്ത ചക്കുറ്റ തേതാടെ വീടിന്റെ മുന്നിലേക്കു വന്നു. ശ്രദ്ധിൽ ചവിട്ടിക്കയറി ഒറ്റ കുമ്പിപ്പിൽ പക്ഷിക്കുടിന്റെ അരികിലെത്തി. ജൻടിയുടെ ഇടുങ്ങിയ കണ്ണുകൾ ഒരു കാമരപോലെ അവനെ പിന്തുടരുന്നത് ഉത്തമ നറിഞ്ഞില്ല. ഉത്തമൻ പക്ഷിക്കുടിന്റെ കൊള്ളുത്തിൽ കൈവച്ചു. പറന്നും പാടങ്ങളും മരങ്ങളും നഷ്ടപ്പെട്ട ആ പക്ഷികളെ അവൻ കൈകൂട്ടിയടിച്ച് ഒച്ചവച്ചുനാർത്തി.

“കളും, ഏൻ്റെ പക്ഷികളെ പിടിക്കാൻ വന്നതാണ്”- ജൻടി തന താം പറഞ്ഞു.

ഉള്ളിന്തുള്ള പിറകുവിരികലിലും പക്ഷികൾ കൂട്ടതേതാടെ

പുറത്തേക്ക്...

വെയിൽച്ചുടിലേക്ക്...

കാറ്റിന്റെ സ്വർണ്ണനത്തിലേക്ക്...

മരക്കാബുകളിലേക്ക്...

ആകാശത്തേക്ക്...

അവരുടെ ചിരകുകൾ വിടർന്നു. ഒരു പക്ഷി മാത്രം ഉള്ളിൽ നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിനെ കൈക്കുള്ളിലാക്കി പറത്തിവിട്ടു.

“പോ...പോയി രക്ഷപ്പെട്ട്...” - ഉത്തമൻ ഓടിമറഞ്ഞു.

ജർട്ടി അനകകം നഷ്ടപ്പെട്ട്, ആ കാഴ്ചയിൽ ലയിച്ചു. പരന്നുപോ കുന്ന പക്ഷികളെ അവൻ കൈവീശി യാത്ര നൽകി. ജർട്ടിയിൽനിന്ന് മധുരമുള്ള ഒരിഷ്ടം പുസ്വാറ്റകളേപ്പോലെ ഉത്തമനിലേക്കു പറന്നു.

രാത്രിയായി...

പകലായി...

മണ്ണു വന്നു...

കാറ്റു വന്നു...

വെയിൽ എല്ലാവരെയും ചുംബിച്ചു മടങ്ങി.

വീണ്ടും,

രാത്രിയായി, പകലായി...

മുറ്റത്ത് സ്വയമുണ്ടാക്കിയ പട്ടം വയലിലേക്കു പറപ്പിച്ചു കളിക്കു
നെ ഉത്തമരേൾ മുന്നിലേക്ക് പഴയ ടെന്നിസ് ബോർഡ് വെള്ളക്കടലാ
സോഡ് വന്നു തുള്ളി. അവൻ തിട്ടുക്കപ്പെട്ടു വായിച്ചു:

“പക്ഷികളെ നീയാണ് തുറന്നുവിടതെന്ന്

ഞാനാരോടും പറഞ്ഞിട്ടില്ല.

എനിക്ക് നിന്നോട് ദേഖ്യവുമില്ല...

ഇഷ്ടമാണ്... നിനെ...

എൻ്റെ വീടിന്റെ പിറകിലെ ഗേറ്റിനടുത്ത് ഞാൻ കോൺ വെ
ക്കാം. നീ അടുത്ത ദിവസം ഇങ്ങാട്ടോനു വരുണ്ണ...

എന്തായാലും വരണ്ണം. വന്നില്ലെങ്കിൽ എനിക്ക് സകടമാവും.

ഭാസ്കരനകിളിരെ ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം.

സ്വന്തം

ജൻടി തോമന്.”

തന്നിൽ കൃളിരും ഇഷ്ടവും ഒരുപോലെ ഉറവപൊട്ടുന്നത് ഉത്തമന
റിഞ്ഞു. വായിച്ചു കടലാസ് താഴേക്കിട്ട് ഉത്തമൻ പാർശ്വസ് വലിച്ചു
കയറ്റി, ഒരു നൃഥത്തുകയറ്റത്തിന് ഒരുക്കം കൂട്ടി. പതുങ്ങിയും ശാ
സംവലിച്ചും അൽപ്പം വള്ളത്തും അവൻ വീടിന്റെ പിറകിലെത്തി.
ചുമരുകൾക്കു മുകളിലൂടെ ഉറുവുകൾ നീങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
ഉത്തമൻ ഗേറ്റിൽ ചവിട്ടി ചുമരിലേക്കു വലിഞ്ഞുകയറി. കോൺ
യിലേക്ക് കാലുകൾ എടുത്തുവച്ച് പതുക്കൈ ഇരങ്ങി. ഒറക്കുതി
പ്ലിൽ പുറത്തെ ബാത്തറുമിന്റെ തുറന്നിട വാതിലിന്റെ മറവിൽ
ചെന്നുനിന്നു.

“ഭാസ്കരനകിൾ, സ്നേഹിറുമിൽക്കിന് എൻ്റെ പരൊന്താണ് എടുത്തു
തരുമോ?” ജൻടിയുടെ ശബ്ദം കേടുതും ഉത്തമൻ പാതി ശാസം
വിട്ടു. ജൻടി അവനെ കൈവീഴി വിളിച്ചു. ഓടിച്ചുന്ന് ഇരുവരും
കൈകോർത്ത് അടുക്കളെത്തിലെത്തി.

വലിയ അക്കേറിയത്തിനുള്ളിലെ മനോഹരമായ മീനുകൾക്കൊ
പ്ലം ഉത്തമരേൾ കണ്ണുകളൊഴുകി.

“പാവം മീനുകൾ” - ഉത്തമരേൾ ഉള്ളംകൈ ആർദ്ദതയോടെ ചില്ലി
മേൽ പതിഞ്ഞു. തോടും പുഴയും കലവും നഷ്ടപ്പെട്ട മീനുകൾ

അടിയൊഴുക്കിന്റെ അനുഭവമില്ലാതെ മരവിച്ച് ചലിക്കുന്നത് അവ നിൽ അസുസ്ഥത ഉണർത്തി.

“വാ നമുക്ക് മുകളിലേക്കു പോകാം” – ചിത്രപ്പണികൾ നിറങ്ങുന്ന മരഗോവണി ഓടിക്കയറിയ ഉത്തമൻ ജൻട്രിയുടെ വിശാലമായ മുരിയിലേക്ക് കയറി അന്വരന്നു. പീതിയേറിയ കട്ടിലിൽ മഞ്ഞപ്പുകൾ നിറങ്ങുന്ന കിടക്കവിരിയുടെ ഭംഗി! അവൻ വാ തുറന്നുപോയി. കംപ്യൂട്ടറും ടി. വിയൂം ബൈബേന്നോക്കുലറ്റും വലിയ മേശയുമെല്ലാം ഉത്തമൻ കൈകളാൽ തഴുകപ്പെട്ടു. ഉത്തമൻ കിടക്കയിലേക്കു ചാടിവീണ് മലക്കംമരിഞ്ഞു.

“ഉത്തമാ, ദൈനിങ്ങ് ഹോളിലെ മീനുകളെ നീ കണ്ടില്ലോ. നമുക്കു വരെ ഏതെങ്കിലും പുഴയിലേക്ക് കൊണ്ട് ടാലോ” – ഉത്തമൻ കഴുത്തെല്ലാം ഉയർത്തി അവിശാസത്താടെ ജൻട്രിയെ നോക്കി.

“പക്ഷികളെപ്പോലെതന്നെയല്ലോ മീനുകളും.”

“സത്യം, ഈ മീനുകളെയും ചില്ലുകൂട്ടിൽനിന്ന് നമുക്ക് രക്ഷിച്ചാലോ?” ജൻട്രി വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

“ജൻട്രി, നമ്മുടെ ശ്രാമത്തിൽ ഒരു പുഴയുണ്ട്, വലിയ ഒരു പുഴ... അച്ചൻ പറഞ്ഞത്താ.... കുറേയായി ഞാനത്തിൽ കൂളിക്കാൻ കൊതിക്കുന്നു. നമുക്കിവരെ ആ പുഴയിൽ വിട്ടാലോ?”

വേലിക്കരികിലേക്ക് രണ്ടു പുച്ചകൾ നീങ്ങുന്നതു കണ്ടു. അടുക്ക ഇംഗ്ലീഷിൽ നിലത്തു കിടക്കുന്ന ചോറുവറ്റുകൾ കാകക്കുകൾ കൊത്തി വെടിപ്പാക്കുന്നു. കാറ്റു ചെന്നു മുറ്റത്തെ കരിയിലകളും ചവറുകളും തുതുവാൻ വൃത്തിയാക്കുന്നു.

ചുമരിലെ ക്ലോക്കിൽ മുന്നുമണിയുടെ ശബ്ദം മുഴങ്ങി. മനസ്സിലും ശരീരവും പെട്ടെന്ന് സാഹസത്തിനൊരുങ്ങി. ഇരുവരും ചുവന്ന ബക്കറ്റിലേക്ക് മീനുകളെ പിടിച്ചിട്ടും. അവർ ബക്കറ്റുമായി മുറ്റത്തെ കമിങ്ങി.

റോധിലേക്ക്...

ഓടിയോടി ഇടവഴിയിലേക്ക്...പറമ്പിലേക്ക്...

കുന്നിൻചപരിവിലുടെ..., ഇടയ്ക്കിടെ ബക്കർ മാറ്റിപ്പിടിച്ച് ഓട്ടത്തിനു വേഗം കൂട്ടി. കുത്തനെയുള്ള ഇറക്കത്തിലും ചെന്ന് പുഴയുടെ അരികിലേത്തി. മീനുകളെ കൈകളാൽ കോരിയെടുത്ത് എൻ യാൻ നിൽക്കവേ രണ്ടുപേരും തീരയ്ക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നിന്നു. പുഴയൊഴുകിയ ഇടം വർഷങ്ങളോളം മണ്ണിൽക്കിടന്ന ഒരു അസ്ഥിപോലെ കിടക്കുന്നു. ഒരുതുള്ളി നനവില്ലാത്ത തരിശുഭൂമി.

എരു കുഴിയിലേക്കു വീണ്ടുപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടു. ഒഴുകിപ്പോയ പുഴയെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് ഓട്ടാൻ തുടങ്ങി. മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നോറും ഒരുത്തുള്ളി വെള്ളംപോലും കാണാനായില്ല. കുണ്ടും കുഴികളും നിറഞ്ഞ മെതാനംപോലെ പുഴ മരിച്ചുകിടക്കുന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ ഒരുപോലെ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞു.

“ഇവിടെ, ഒരു പുഴയുണ്ടായിരുന്നു, സത്യം... അച്ചുന്നതിൽ കുളി കാരുണ്ടായിരുന്നു.”

ഓട്ടത്തിനിടയിൽ ഉത്തമൻ വിതുസിപ്പിറഞ്ഞു. അവരുടെ റൂട്ട് യങ്ങൾ നുറുങ്ങി, കാലുകൾ തളർന്നു... കണ്ണുകളിൽ ഇരുട്ടു കയറ്റേ...

സങ്കടവും വിയർപ്പും ഒരേപോലെ അവരെ തളർത്തവേ മീനു കൾക്കൊപ്പം പിടിഞ്ഞുകൊണ്ട്, ആകാശത്തേക്കു നോക്കി ആരംഭിച്ചു പെത്തങ്ങൾ പ്രാണനൊന്നരച്ചുചിയിൽ കിടന്ന് കരഞ്ഞു വിളിച്ചു...

പുഴക്കളേ...

പുഴക്കളേ... നിങ്ങളേവിട?

-അർഷാം ബന്ധേരി

വായിക്കാം കണ്ണടത്താം

- ഉത്തമഗർജ്ജ റൂട്ടയം കവർന്ന കാച്ചകൾ എന്തൊക്കെയായിരുന്നു?
- ജൻടിയുടെയും ഉത്തമഗർജ്ജയും ജീവിതം എങ്ങനെയെല്ലാം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു?
- കുട്ടിലടച്ച പക്ഷികളെ മോചിപ്പിക്കാൻ ഉത്തമൻ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്?
- മീനുകളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള ശ്രമം പരാജയപ്പെട്ടതെന്നെന്ന്?

കുറിപ്പുകൾ

- ‘മീനുകളുടെ ആകാശവും പറവകളുടെ ഭൂമിയും’ എന്ന ശീർഷകം കമ്പയ്ക്ക് എത്രമാത്രം യോജിക്കുന്നു?
- ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണെങ്കിലും ഉത്തമനിലും

ജർട്ടിയിലും ഒരേ മനോഭാവം തന്നെയാണുള്ളത്. കമ വിശകലനം ചെയ്ത് നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

- ദൃശ്യങ്ങളായി മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുവരുന്ന ഒട്ടറേ സന്ദർഭങ്ങൾ ‘മീനുകളുടെ ആകാശവും പറവകളുടെ ഭൂമിയും’ എന്ന കമയിലുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന ഒരു ദൃശ്യത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുക.

ചർച്ചചെയ്യാം

- സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കുറിച്ചും പ്രകൃതിയെക്കുറിച്ചുമുള്ള എന്തൊക്കെ പിനകളാണ് ഈ കമ നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടത്തുന്നത്? ചർച്ചചെയ്യു.

പദ്ധങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക

- നിയന്ത്രിക്കാനാവാത്തത് : അനിയന്ത്രിതം
- ക്രമം വിഭിന്ന :
- പ്രതീക്ഷിക്കാത്തത് :
- നീതിയല്ലാത്തത് :

വാക്യങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്യുക

- ഈ മീനുകളെ ചില്ലുകുട്ടിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കണം.
- ഈ മീനുകളെ ചില്ലുകുട്ടിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കണോ?
- ഈ മീനുകളെ ചില്ലുകുട്ടിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കണേ.
- ഈ മീനുകളെ ചില്ലുകുട്ടിൽനിന്ന് രക്ഷിക്കണേ.

അടിവരയിട്ട് പദ്ധങ്ങൾ വാക്യങ്ങളിൽ വരുത്തുന്ന അർഥവ്യത്യാസം ചർച്ചചെയ്യുക.

കൊൻ എന്നക്കുറിച്ച്

താഴെക്കൊടുത്തവയിൽ നിങ്ങളുടെ മികവുകൾ ‘✓’ എന്നും കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടാനുള്ളത് ‘+’ എന്നും രേഖപ്പെടുത്തുക.

<ul style="list-style-type: none"> * ഒരു രചനയെ അതിന്റെ സഭാവത്തിനും പ്രത്യേകതകൾക്കും ഇണങ്ങും വിധം വായിച്ചുവരതിള്ളിക്കാനുള്ള കഴിവ്. 	
<ul style="list-style-type: none"> * വാദങ്ങളും ആശയങ്ങളും സമർപ്പിക്കാനുള്ള തെളിവുകളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്. 	
<ul style="list-style-type: none"> * ഒന്നിലധികം ദ്രോതസ്യുകളിൽനിന്ന് വിവരങ്ങൾ ശേഖരിക്കാനും വിശകലനം ചെയ്യാനും തിരഞ്ഞെടുത്ത് പ്രയോഗിക്കാനുമുള്ള കഴിവ്. 	
<ul style="list-style-type: none"> * നിഘണ്ടു, വിജ്ഞാനകോശം എന്നിവ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവ്. 	
<ul style="list-style-type: none"> * ആശയങ്ങൾ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ച് ലാലുവാക്കുങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിക്കൽ. 	
<ul style="list-style-type: none"> * സന്ദർഭത്തിന് അനുയോജ്യമായ വ്യവഹാരരൂപം തിരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള കഴിവ്. 	
<ul style="list-style-type: none"> * വാച്ചികമോ ലിഖിതമോ ആയ ഭാഗങ്ങൾ ഉചിതമായ ചിഹ്നങ്ങൾ, വണ്ണികാക്രണം, ആശയക്രമീകരണം എന്നിവ ഉപയോഗിച്ച് മെച്ചപ്പെടുത്താനുള്ള കഴിവ്. 	
<ul style="list-style-type: none"> * വ്യത്യസ്ത രചനകൾ ചേർത്ത് കൈഭയാന്തരു മാസിക, ചുമർപ്പത്രിക, ലാലുപത്രിക എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുള്ള കഴിവ്. 	

പദ്ധതിച്ചായം

അക്കൗഷം	- കളകമില്ലാത്ത, മലിനമല്ലാത്ത, കുറുമറ്റ
അകായിൽ	- വീടിനകത്ത്
അക്ഷമ	- കഷമയില്ലാത്ത
അജഞ്ചാതം	- അറിയപ്പെടാത്തത്
അണിയര	- ആട്ടക്കാരും നാടകക്കാരും വേഷംകെട്ടുന സ്ഥലം,
അണിയാനുള്ള അര
അണിയം	- വള്ളത്തിന്റെ മുൻഭാഗം
അന്തരം	- ഉൾഭാഗത്തുള്ളത്, വ്യത്യാസം
അഭിലഷണീയം	- ആഗ്രഹിക്കേതെങ്കിൽ
അരങ്ങ്	- നടനവേദി, അഭിനയസ്ഥാനം, വേദി
അവബോധം	- അരിവ്
അസ്തിത്വം	- നിലനിൽപ്പ്, ഉണ്ടാനുള്ള സ്ഥിതി, സത്യാവസ്ഥ
ആകാംക്ഷ	- ഉൽക്കുണ്ട്, അറിയാനുള്ള ആഗ്രഹം
ആത്മാലാപം	- സ്വയംസാംസാരം
ആത്മീയം	- ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചത്, തന്നെ സംബന്ധിച്ചത്
ആധുനികം	- പുതിയത്
ആരാമം	- പുകാവ്, കളിക്കാനുള്ള ഇടം
ആസാദ്യം	- ആസാദിക്കേതെങ്കിൽ
ഇടടിക്കുടി	- ഒരുമിച്ചുകുടി
ഇന്ധഷൽ	- അൽപ്പം, സംശയം
ഉത്തരവാദിത്വം	- ചുമതല, ഉത്തരവാദി എന സ്ഥിതി
ഉൾക്കണികിലം	- മനസ്സിന്റെ കിടുക്കം
എക്താനം	- ഒരേ തരത്തിലുള്ള
കലാനൃക	- കോപിക്കുക, കലഹിക്കുക
ക്രാ	- വള്ളം ഉണ്ടാനുള്ള കോൽ
കിമോൺ	- ജപ്പാൻകാരുടെ പരമ്പരാഗത വസ്ത്രം
കുറിയ	- നീളം കുറഞ്ഞ
കോർ	- കീറൽ

വേദം	- ദുഃഖം, സകടം, വ്യസനം
ഗംഗദം	- സന്തോഷംകൊണ്ടോ ദുഃഖംകൊണ്ടോ തൊണ്ട ഇടരിയുണ്ടാകുന്ന ശബ്ദം, ഇടരിയ ശബ്ദം
ഗോപനം	- മറച്ചുവയ്ക്കൽ
ചെത്തളിർ	- ചെമന തളിർ
ചേതന	- ജീവൻ
ചേതം	- നഷ്ടം, ഹാനി, നാശം
ജാഗ്രത	- ശ്രദ്ധ, സുക്ഷ്മം, ഉണ്ഠനിരിക്കൽ
ജാള്യം	- ഭോഷ്ടത്തം, ബുദ്ധില്ലായ്മ
തല്ലിർ	- വെള്ളം
ദീപ്തി	- അഴക്, തേജസ്സ്
ദൃശ്യം	- കാഴ്ച
ദേഹണ്യക്കാർ	- വേലചെയ്യുന്നവർ, ശരീരംകൊണ്ട് അധ്യാനിക്കുന്നവർ
ധ്യാവദ്ധീപ്തി	- ധ്യാവദ്ധീപ്തിലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ദൃശ്യമാകുന്ന പ്രഭാവിശേഷം
ധ്യാവൻ	- വടക്കുഭികിൽ സ്ഥിരമായി പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നക്ഷത്രം
നയന്യ	- തുഴ
നവം	- പുതിയത്, ഓപ്പത്
നിഷ്ക്രമിക്കുക	- പുറത്തുപോകുക, വെളിയിൽ വരുക, പുറപ്പെടുക
പരമാർമ്മി	- പരമാർമ്മമുള്ളവൻ
പരിതസ്ഥിതി	- ചുറ്റുപാട്
പരിദേവനം	- കരച്ചിൽ, വിലാപം
പരോക്ഷം	- മറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്, അക്ഷിയിൽനിന്ന് ദുരത്തുള്ളത്
പ്രാമാണം	- ഓനാമത്തേത്, ആദ്യത്തേത്
പ്രബുദ്ധം	- നല്ലപോലെ ഉണ്ടന, വോധമുള്ള, പാണ്ഡിത്യമുള്ള
ഭദ്രം	- കരുതൽ, ഉറപ്പ്
മൃക്കം	- സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥ, മറന്ന
മെത്തുക	- വർധിക്കുക, ഉയരുക, നിറയുക
യവനിക	- തിരള്ളില
വിതാനം	- അലക്കാറം
വിളംബരം	- പരസ്യം, രാജകീയ പരസ്യം

വിശാലത	- വിസ്താരം, വീതി, വലുപ്പം
വിഷയങ്ങൾ	- വിഷാദിച്ചവൻ, വ്യസനിച്ചവൻ, ഉത്സാഹമില്ലാത്തവൻ
വ്യാവ്യാതാവ്	- വ്യാവ്യാനിക്കുന്നവൻ
വ്രണം	- മുറിവ്, പുള്ള്
സമന്വയം	- പരസ്പരബന്ധം, ക്രമം, സംയോഗം
സമവായം	- കൂട്ടം, കലർപ്പ്, സംയോഗം
സമുദ്ദി	- ഏഴുരും, കഷാമമില്ലായ്ക്കുന്നവൻ
സവിശേഷം	- വിശേഷഗുണങ്ങളോടുകൂടിയത്
സാഹസം	- കഷമവിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തി, ആലോചന കൂടാതെയുള്ള പ്രവൃത്തി, അതിരെയരും
സാംക്രമികരോഗം	- പകരുന്ന രോഗം
സംഭ്രമം	- പരിഭ്രമം, ഹർഷം മുതലായവ നിമിത്തം ഉണ്ടാകുന്ന ബദ്ധപ്പാട്
സ്വഷ്ടാവ്	- സൃഷ്ടിക്കുന്നവൻ